

Izdod Mētrienas pagasta padome
2009. gada janvāra avīze Nr. 128

... un uzadīt vienu rindiņu dzīves...

Veidot un izdzīvot savu dzīvi ir tas pats, kā noadīt kaut ko. Var adīt bez gala un apnicīgi. Var adīt bez mērķa, nedomājot, kas sanāks. Labiski, kreiliski, labiski, labiski, labiski un atkal kreiliski...

Var adīt dzīvespriecīgi, ar sapni vai iecerēs redzētu gala iznākumu. Var adīt tikai tāpēc, ka liek.

Adīt savu dzīvi. Pa valdziņam, pa dzīparam. Kārtu pie kārtas.

Uzadīt pavisam visparastākajā rakstā... Ka tikai nenobrūk no adatām...

Bet adatas savās rokās turam mēs. Ja esi adatas saņēmis rokās, tad adi! Adi no prieka, adi bēdās, adi sāpēs un izmisumā. Adi, jo citādi nevar...

... nobrukušos valdziņus uzņemt uz adatām ir grūti...

Es adu, adu, adu, adu. Reizēm tiešām bez mērķa un gala iznākuma.

Bet varbūt manu adījumu kādam ievajadzēsies. Kādam kļūs silti un labi. Kāds sapratīs manu krāsu izvēli un adījuma rakstu.

Kaut tikai pietiktu dzijas...

Solvita

V. Otvares foto

Cerībā gūt atbalstu

Lauku atbalsta dienests 2008. gadā bija izsludinājis atklātu projektu iesniegumu konkursu pasākumam „Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem”. Atbilstīgiem projektiem iespējams iegūt finansējumu no Eiropas Savienības līdzekļiem līdz 140 tūkstošiem latu.

2008. gada 19. decembrī Jēkabpils reģionālā lauksaimniecības pārvaldē Mētrienas pagasta padome nodeva iesniegumu projektam „Gājēju celiņa izbūve ar apgaismojumu un sporta zāles vienkāršota rekonstrukcija”.

Projekta iesnieguma izstrādāšanu vadīja Vidzemes attīstības aģentūras pārstāve Sandra Ģeida. Izstrādē atbalstu sniedza Madonas rajona pašvaldību apvienotās būvvaldes vadītāja Ivetta Meļehova un arhitekte Jeļena Idresala. Specializētu tehnisku darbu veica Madonas pilsētas arhitekts Augusts Apinis. Vairākus agrus rītus un vēlus vakarus nācās pastrādāt pagasta padomes darbiniecēm Valdai Otvarei un Jolantai Vītolai. Iesnieguma izstrādē piedalījās arī komunālās saimniecības darbinieks Viktors Freimanis. Pasākuma nolūks – radīt drošākus apstākļus kājāmgājējiem no centra līdz „Dimantiem”, apgaismojot šo ielas posmu naktīs. Sporta zālē jānovērš lielle siltuma zudumi ziemas periodā. Jāpārveido palīgtelpas, ieskaitot dušas un ģērbtuves.

Būtu žēl, ja iesniegumu neatbalstītu. Pieļiktais darbs un iztērētie līdzekļi būtu veltīgi. Saimnieciskās krīzes apstākļos var gadīties arī nevēlams iznākums.

Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētājs **Ilmārs Grudulis**

Janvāris īsumā

- 9. – 11.01. Koris “Jūsma” piedalās garīgās mūzikas festivālā-konkursā “Sudraba Zvani” Daugavpilī.
- 11.1. Mētrienas pagasta volejbola komanda spēlē rajona čempionātā Kusā.
- 15.1. Pēdējā gaitā uz Ozolkalna kapiem izvadīts Vladislavs Krasovskis.
- 21.1. Pagasta padomes sēde.
- 21.1. Veidojamā Madonas novada projekta ziņojuma apspriešana.
- 24.1. Sieviešu koris “Jūsma” dzied koncertā Ļaudonā.
- 30.1. Deputātu sanāksme Madonā novada vēlēšanu komisijas ievēlēšanai.
- 31.1. Bibliotēkā tikšanās ar dzejnieci Andu Līci un meitu Elīnu Līci.

**Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis**

Pagasta padomes 17.12.2008. un 21.01.2009. sēdes lēmumi

1. Atteikties no pirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Lazdukalns”, kas atrodas Madonas rajona Mētrienas pagastā ar kadastra Nr. 7076-002-0004, sastāv no zemes 10,1 ha kopplatībā un mājīpašuma – dzīvojamās mājas un trim palīgēkām, par summu Ls 3000,00.

2. Piekrist no nekustamā īpašuma „Stirnas”, kas atrodas Madonas rajona Mētrienas pagastā ar kadastra Nr. 7076-001-0033, atdalīt 7 zemes gabalus: 9,3 ha ar kadastra Nr. 7076-002-0047; 8,1 ha ar kadastra Nr. 7076-004-0104; 15,8 ha ar kadastra Nr. 7076-004-0105; 64,2 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0075; 8,2 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0088; 9,9 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0105; 30,8 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0103.

No nekustamā īpašuma „Stirnas” atdalītajiem septiņiem zemes gabaliem piešķirt nosaukumu „Maksimilions”.

3. Atteikties no pirkuma tiesībām uz no nekustamā īpašuma „Stirnas” atdalītajiem septiņiem zemes gabaliem ar nosaukumu „Maksimilions”: 9,3 ha ar kadastra Nr. 7076-002-0047; 8,1 ha ar kadastra Nr. 7076-004-0104; 15,8 ha ar kadastra Nr. 7076-004-0105; 64,2 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0075; 8,2 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0088; 9,9 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0105; 30,8 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0103, par summu Ls 10200,00.

4. Atteikties no pirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Magonēs” 8,14 ha platībā, kas atrodas Madonas rajona Mētrienas pagastā ar kadastra Nr. 7076-008-0224, par summu Ls 3000,00.

5. Piekrist apvienot ēku būvju nekustamo īpašumu „Aizupes” 0,2054 ha, kadastra Nr. 7076-508-0002, ar zemes gabalu 1,6446 ha platībā, kadastra Nr. 7076-008-0445, veidojot vienu īpašumu 1,85 ha platībā ar kadastra Nr. 7076-008-0445.

Izveidotajam īpašumam 1,85 ha platībā ar kadastra Nr. 7076-008-0445 piešķirt nosaukumu „Aizupes”. Zemes lietošanas mērķis – 1/5 rakstura uzņēmuma apbūve, kods k-0104.

6. Atļaut nekustamā īpašuma „Bērziņi” lauksaimniecībā izmantojamās zemes 15,92 ha ar kadastra Nr. 7076-003-0021 un 14,42 ha ar kadastra Nr. 7076-005-0064 transformēšanu par meža zemi.

7. Atteikties no pirkuma tiesībām uz nekustamā īpašuma „Lāčīši”, kas atrodas Madonas rajona Mētrienas pagastā ar kadastra Nr.

7076-006-0111, zemes gabalu 5,5 ha platībā ar kadastra Nr. 7076-002-0064, par summu Ls 1100,00.

8. Pārtraukt zemes 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-006-0092 un 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-006-0094 nomas attiecības ar Aivaru Siliņu, sākot ar 01.04.2009., zemi 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-006-0092 un 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-006-0094 ieskaitīt kā valstij piekrišus starpgabalus.

Pārtraukt zemes 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-008-0275 un 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-008-0288 nomas attiecības ar Jāni Porieti, sākot ar 01.04.2009., zemi 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-008-0275 un 0,5 ha ar kadastra Nr. 7076-008-0288 ieskaitīt kā valstij piekrišus starpgabalus.

9. Izbeigt pašvaldības zemes 3,25 ha ar kadastra Nr. 7076-008-0217 lietošanas tiesības un zemi ar kadastra Nr. 7076-008-0217 „Aiz Āriņiem” – 3,25 ha ieskaitīt zemēs, kuras paredzētas zemes reformas pabeigšanai.

10. Izbeigt zemes pastāvīgās lietošanas tiesības, ar zemes nomas pirmtiesībām, bijušajiem zemes lietotājiem uz bijušo lietošanā piešķirto zemi: Madaram Burķītim īpaš. „Stirnas” – 0,4 ha; Anitai Ūdrei īpaš. „Brieži” – 1,4 ha; Rihardam Ābolam īpaš. „Lauki” – 6,4 ha; Aigaram Spičam īpaš. „Mežrozes 5” – 0,6 ha; Kasparam Pauliņam īpaš. „Jāņzemji” – 3,5 ha; Ivanam Smelovam īpaš. „Aizjošas 1” – 5,0 ha; Nadeždai Ivanovai īpaš. „Krīči” – 0,3 ha; Jurim Jermacānam īpaš. „Dimanti 28” – 2,6 ha; Aināram Grišulim īpaš. „Dimanti 17” – 0,3 ha; Klavdijai Račickai īpaš. „Dimanti 28” – 0,3 ha; SIA „Rema kokaudzētava” īpaš. „Rema” – 0,3 ha; Aigaram Kaufeldam īpaš. „Rinkuļi” – 3,5 ha; Annai Špurei īpaš. „Lejasskola 3” – 4,0 ha; Guntai Baklānei īpaš. „Robežnieki” – 2,0 ha; Antoņinai Krasovskai īpaš. „Papardes” – 1,5 ha; Jānim Krasovskim īpaš. „Dimanti 3” – 2,8 ha; Annai Mutorei īpaš. „Kļavas” – 0,5 ha; Marijai Iljičovai īpaš. „Āriņi 1” – 2,22 ha; Zigrīdai Borozinskai īpaš. „Akordi 15” – 0,75 ha; Dainai Skabarniecei īpaš. „Rieksti” – 0,6 ha; Valdim Ošam īpaš. „Mežrozes 11” – 0,5 ha; Arnim Mūrmanim īpaš. „Dimanti 12” – 4,0 ha; Jānim Porietim īpaš. „Straumes” – 0,5 ha; Andim Paliēkam īpaš. „Bērzi” – 0,5 ha; Ilmāram Grudulim īpaš. „Baltegles” – 0,1 ha; īpaš. „Rijzemes 1” – 0,1 ha; SIA „Āres-M” īpaš. „Darbniecas” – 0,9 ha; Jānim Virskūnam īpaš. „Jaunmurri” – 0,44

ha; Jānim Tropam īpaš. „Līņi” – 0,02 ha; Daigai Tomiņai īpaš. „Dzintari 4” – 0,25 ha; Aivaram Dmitrijevam īpaš. „Aizupes” – 0,18 ha; Vladislavam Krasovskim īpaš. „Priedītes” – 0,5 un 0,2 ha; Andrim Pastaram īpaš. „Vikšņi” – 0,7 un 1,9 ha; Valdim Brokam īpaš. „Lāčīši” – 28,0 ha; Ivetai Lejiņai īpaš. „Eglītes” – 8,3 ha; Jānim Kaufeldam īpaš. „Bebri” – 3,0 ha; Vilmai Pastarei īpaš. „Ziedi” – 0,4 ha; Teresijai Zverbulei īpaš. „Odzīenas iela 9” – 0,6 ha; Dainim Tropam īpaš. „Odzīenas iela 7” – 0,5 ha; Aldim Brokam īpaš. „Liepu iela 1” – 1,0 ha.

11. Uzdot Madonas rajona pašvaldību apvienotajai būvvaldei izdot atkārtotus aktus par mājīpašumu „Dēgli”, „Indrāni”, „Līdumnieki”, „Vītoli” ar saimniecības ēkām, kas atrodas Madonas rajona Mētrienas pagastā, pieņemšanu ekspluatācijā.

Izveidot mājīpašumu „Dēgli”, „Indrāni”, „Līdumnieki”, „Vītoli” ar saimniecības ēkām pieņemšanas ekspluatācijā komisiju sekojošā sastāvā:

Komisijas priekšsēdētāja – Iveta Meļehova.

Komisijas locekļi: Jeļena Idresala, Viktors Freimanis.

12. Apstiprināt Madonas rajona pašvaldību apvienotās būvvaldes nolikumu.

13. Pagarināt bāriņtiesas priekšsēdētājas Vallijas Sīpolas darbības laiku uz pieciem gadiem.

14. Piešķirt brīvpusdienas Mētrienas pamatskolā 2.,3. klašu skolēniem. Pamatskolas 4.–9. klašu skolēniem segt 50% no pusdienu izdevumiem.

15. Vidusskolu un ģimnāziju audzēkņiem segt 50% no ceļa izdevumiem uz skolu. Audzēkņiem, kas dzīvo internātā, segt 50% no internāta izdevumiem, pārējā summa jāsedz pašiem.

16. Pagasta padome apsprieda atkritumu savākšanas un izvešanas problēmas Mētrienas pagasta teritorijā.

17. Izskatīt 25 sociālie jautājumi. 18 ģimenēm piešķirts vai pagarināts trūcīgās ģimenes statuss uz trim mēnešiem. Piešķirts viens sociālās palīdzības pabalsts Ls 10,00 apmērā. Divām ģimenēm piešķirts vai pagarināts pabalsts GMI līmeņa nodrošināšanai. Vienai personai iecelts aprūpētājs.

Sagatavoja **Valda Otware**

Izmaiņas atkritumu izvešanā un par ūdens nemaksātājiem

Tuvojas pavasaris un atkal sāk uztraukt, kas atklāsies skatam, kad nokūs sniegs, kas būs redzams mežos un mežmalās un tepat Mētrienas centrā. Var apbrīnot cilvēku vienaldzību par to, kur izmest atkritumus, kā arī diskusijas par to, ka nav nemaz atkritumu. Tas skan vienkārši smieklīgi. Jebkura ģimene, lai cik cilvēku tajā būtu, zināmā laika periodā saražo noteiktu daudzumu sadzīves atkritumu. Protams, ka no atkritumiem ir jāatbrīvojas, bet tas jā dara civilizēti, nenodarot postu ne cilvēkiem, ne apkārtnēji videi. Latvijā ik gadus rodas 600 000 – 7000 000 tonnu atkritumu.

Mētrienas pagasta teritorijā atkritumu apsaimniekošanu veic “Madonas namsaim-

nieks”. Ciemata teritorijā ir uzstādīti atkritumu konteineri, kuros tad arī ir jāliek atkritumi, bet nevis blakus tiem, lai kļaiņojošie suņi saplos maisus un vējš iznēsā pa plašu teritoriju. Nedrīkst konteineros izbērt pelnus, izdedžus, zemi, akmeņus, celtniecības būvgružus, koku zarus un lapas, sprāgstošus un pašaizdegošos savienojumus, pūstošus pārtikas produktus (piemēram, kartupeļu mizas u.c.). Tos ieteicams labāk likt komposta kaudzēs. Līdz ar to būs mazāk atkritumu un mazāk jāmaksā. Ieteicams sadedzināt arī papīrus. Visiem atkritumiem jābūt ievietotiem atkritumu maisiņos.

Pagājušajā gadā vienā mēnesī par atkritumu izvešanu bija jāmaksā vidēji Ls 700.

Šos maisiņus kāds pie Zilēm bija atstājis sestdienas rītā. Kur vēl ceturtdiena, kad tie tiks aizvesti...

Padomāsīm, cik daudz mēs katrs saražojam atkritumu un cik daudz par to maksājam (ja vispār maksājam!).

Pašlaik maksa par atkritumu izvešanu ir Ls 0,92 mēnesī par vienu cilvēku. Bet, sakarā ar PVN likmes palielināšanu, arī maksa par atkritumu izvešanu palielināsies.

Turpmāk par atkritumu izvešanu būs jānorēķinās individuāli. Sākot ar februāri, iedzīvotājiem būs iespēja izvēlēties, kādā veidā veikt maksājumus par atkritumu izvešanu. Iespējamie varianti:

- 1) noslēgt līgumu ar Mētrienas komunālo saimniecību, mēnesī par vienu cilvēku maksājot Ls 1,10;
- 2) iegādāties īpaši apzīmētos atkritumu maisus. Iepakojuma cenā ir iekļauta atkritumu

izvešana, pārstrāde un dabas resursu nodoklis. Atkritumus šajos maisos varēs novietot blakus konteineriem (vēlams atkritumu izvešanas dienas rītā). Iedzīvotājiem, kas dzīvo ārpus centra, būtu izdevīgi iegādāties šādus speciālos atkritumu maisus, jo liela daļa iedzīvotāju ved atkritumus uz centrā izvietotajiem konteineriem;

3) noslēgt individuāli līgumu ar „Madonas namsaimnieku”, par kubikmetru maksājot Ls 6,87, papildus maksājot par konteineru nomu atkarībā no izvešanas biežuma. Tuvāka informācija par atkritumu apsaimniekošanu – „Madonas namsaimnieks”, tālr. 64807076.

Sakarā ar PVN likmes palielināšanos, maksa par dzeramā ūdens piegādi un kanalizāciju ir paaugstināta. Ūdenim – Ls 1,11 par cilvēku mēnesī, kanalizācijai – Ls 0,92 mēnesī par vienu

cilvēku.

Gribu uzrunāt visus parādniekus, kas parādā par komunālajiem pakalpojumiem. Parāda summa kopā sastāda Ls 2 300. Lielākie parādnieki dzīvo „Dimantos”, „Ievās”, „Straumēs”, „Mētrienas ielā”, „Akordos”. Jums apkārt dzīvo cilvēki, kas par visu maksā. Kad jūs sāksiet veikt maksājumus un dzēst parādus? Ir iespēja sastādīt parāda atmaksas grafiku, protams, vienlaicīgi maksājot ikmēneša maksājumus. Pretējā gadījumā tiks atslēgta ūdens padeve.

Būsim spiesti nemaksātāju vārdus un parādsummas publicēt pagasta avīzē. Jo citādi laikam nevarēsīm.

P/a “Mētrienas komunālā saimniecība”
direktors **V. Freimanis**

Kā dzīvosim novadā?

21. janvārī četros pēcpusdienā pagasta padomes telpās notika Madonas novada pašvaldību apvienošanās projekta ziņojuma apspriešana. Tikties ar mētrieniešiem bija ieradusies Madonas rajona padomes priekšsēdētājs Andrejs Ceļapīters un Madonas pilsētas domes izpilddirektors, Madonas novada veidošanas darba grupas vadītājs Āris Vilšķērsts. Kā zināms, Madonas novadā būs apvienotas 15 pašvaldības. Madonas novada dome tiks ievēlēta pašvaldību vēlēšanās 6. jūnijā.

Ieskats mētrieniešu uzdotajos jautājumos un valdības pārstāvju sniegtajās atbildēs.

“Mēs, lielākā daļa, protams, esam skeptiski pret novadu veidošanu. Labi, ka šie cilvēki, kas vada novada apvienošanas gaitu, nav par to, ka kaut kas būtu kardināli jāmaina, jāiznīcina no tā, kas ir. Gan Ceļapītera kungs, gan Vilšķērsta kungs ir paši strādājuši pagastos. Viens Praulienā, otrs Barkavā. Tātad zina vietējos lauku apstākļus un vajadzības”, klātesošos uzrunāja Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis.

“Madonas novads būs viens no lielākajiem gan platības, gan iedzīvotāju skaita ziņā – pāri par 28 000. Iedzīvotāju vidējais blīvums uz kvadrātkilometru – 9,2, Mētrienas pagastā – 6 cilvēki uz kvadrātkilometru.

Projekta mērķis nav kaut ko sagraut vai iznīcināt. Galvenais, lai iedzīvotājiem nepasliktinātos dažādu pakalpojumu sniegšana. Es arī neesmu pārmērīgs optimists, ka, izveidojot novadus, būs leiputrija. Projekta apspriešanas mērķis ir, lai cilvēki izteiktu domas, uzdotu jautājumus. Neatkarīgi no novadu veidošanas, pašreiz svarīgāks ir uzdevums, kā izdzīvot krīzes apstākļos ar samazinātu budžetu. Tas ir kritiens atpakaļ visiem. Tagad vajadzēs papīru apdrukāt no abām pusēm...”, uzsvēra Ā.Vilšķērsts.

Vēlētos zināt, vai mētrieniešiem būs tiesības izvirzīt savu cilvēku, kas pārstāvētu mūs novadā? Un otrs jautājums – par administratora izvirzīšanu.

“Diemžēl vēlēšanu likumā tāda sistēma nav iestrādāta. Visi izvirzītie deputāti ir “vienā maisā”. Deputātu kandidātus izvirza partijas. Jābalso būs par sarakstiem. Tādas garantijas, ka noteikti tiks iebalsots savs cilvēks, nebūs. Būs 17 deputāti. Pagasta pārvaldes vadītājam, kas tiks iecelts, būs tiesības tieši virzīt jautājumus izskatīšanai novada domē nevis uz komitejām. Kopumā pagasta pārvalžu prob-

A. Ceļapīters domā, ka būs labi...

lēmu risināšanai novadā tiks veidota atsevišķa teritoriālā komiteja. Mums ir paredzēts arī pagastos veidot teritoriālas komisijas. Tās būtu līdzīgas tagadējam deputātu sastāvam. Komisijām, protams, nebūs lemlšanas tiesības, bet tās varētu palīdzēt pārvaldes vadītājam apzināt problēmas, sniegt ieteikumus”, informēja Ā.Vilšķērsts.

Kas sastādīs vēlēšanu sarakstus?

“Pašvaldībā, kurā ir vairāk par 5000 iedzīvotāju, politiskās partijas veidos sarakstus. Domāju, ka lielākā daļa izvirzīs autoritātes no savu cilvēku vidus, tādā veidā mēģinās gūt vēlēšanu uzticību. Diez vai jūs gribēsiet balsot par nepazīstamu cilvēku. Es, stādot savu sarakstu, domāju, ka veiksmīgs tas varētu būt tad, ja tajā būs vietējā pagasta cilvēki”, sarunā iesaistās A.Ceļapīters, “pagasta pārvaldes vadītājs nedrīkst būt deputāts, tas ir likumā atrunāts. Arī izpilddirektors nedrīkst būt deputāts. Tas ir arī pareizi, jo cilvēki, kas strādā tiešo darbu, manā uztverē nedrīkst būt partijas biedri”, atzīst A.Ceļapīters.

Pēc kādiem principiem vadoties iecels pārvaldnieku?

“Es varu pateikt savu redzējumu, jo nevaru prognozēt, kāds būs deputātu

Ar novada projekta ziņojumu klātesošos iepazīstina Ā. Vilšķērsts.

Daudz jautājumu bija Eleonorai Rimšai.

Uzdotos jautājumus piefiksēja žurnālisti no Vidzemes televīzijas... Turpinājums 4. lpp.

sastāvs. Principi būs profesionalitāte un autoritāte. To izlems jaunievēlētā novada dome. Kā jebkura darba došanas procedūra, tā saistās ar iepazīšanos. Deputāti ar kandidātiem iepazīsies”, skaidro A.Ceļapītērs.

“Arī deputāti, kas pārvaldniekus iecels, būs ieinteresēti, lai pakalpojumu sniegšanas centros viss ritētu ļoti labi. Kāda nozīme ielikt tādu cilvēku, kurš nepazīst vietējos apstākļus un kuru nepieņem cilvēki”, pārliecināts ir Ā.Vilšķērstis.

Mūs interesē mūsu bērnu un mazbērnu liktenis. Vai pastāvēs skola pagastā, tautas nams un visas esošās iestādes? Vai mūsu mazajiem bērniņiem būs jādodas meklēt laimi kaut kur citur?

“Ja būs pieprasījums, būs pakalpojums. Šādām principam ir jābūt. Diemžēl tā tas ir. Jūsu bērniņi jau ir padalīti. Es savu bērnu vedu uz Praulienas bērnudārzu un zinu, ka tur ir jau vairāki mazie mētrienieši. Šeit nav bērnudārza, bet bērni pierod pie tās vides, kur iesāk skolas gaitas. Mans personīgais uzskats ir, ka maziem bērniem šī pirmā izglītība ir jāsaņem pēc iespējas tuvāk dzīves vietai. Skolas nākotne atkarīga no skolēnu skaita. Viennozīmīgi – ja būs bērni, būs skola. Skolas slēgšana nebūs ātrs lēmums. Visi laicīgi tiks informēti, ja būs kādas izmaiņas. Šajā gadā pārmaiņas rajona skolu tīklā nav plānotas. No 1. septembra mainās finansējums – nauda sekos skolēnam. Ilgus gadus mazās lauku skoliņas ir pastāvējušas uz tā, ka Madonas abām vidusskolām un ģimnāzijai netiek atdots finansējums proporcionāli skolēnu skaitam. To mēs droši vien arī saglabāsim. Jo Madonas 1. vidusskola pēc tarifkācijas nemaz nav spējīga paņemt tos tūkstošus, kas it kā viņiem pienāktos, pēc tāda rēķina, kādu piedāvā izglītības ministrija pēc 1. septembra. Būs novada iekšējā izlīdzināšana. Ja nebūs finanšu samazinājuma, Madonas novadam pietiek tarifcēt visu novada izglītības sistēmu. Bet tas nenozīmē, ka nākotnē nebūs jāmeklē risinājums. Arī savstarpējie norēķini paliks spēkā līdz šā gada beigām. Nākošā gada budžeta veidošana būs pēc iestāžu principa. Vietējā teritoriālās vienības pārvalde saņems finansējumu savu funkciju veikšanai. Tik lielu novadu, kāds būs Madonas novads, nevar pārvaldīt centralizēti. Šeit būs liela loma vietējām pārvaldēm. Vietējo pakalpojumu centru vadītāji būs atbildīgi par visiem darbības procesiem. Tā es redzu šo novadu. Bet korekcijas jau ievieš ekonomiskā krīze. Manuprāt, kaut kas var būtiskāk mainīties tieši ekonomiskās krīzes iespaidā, nevis novadu apvienošanā. Finanšu nepietiekamības dēļ vajadzēs atteikties no lietām, pie kurām esam jau paspējuši pierast”, saka A.Ceļapītērs.

Vai būs kādas izmaiņas autobusu maršrutu kustībā?

Pašlaik ir tāda kārtība, ka šos reisu administrē rajona sabiedriskā transporta organizēšanas komisija. Ar nākošā gada 1. janvāri šī funkcija tiek nodota plānošanas reģiona padomei. Attiecīgi izmaiņas var būt, ja būs finansējuma samazinājums. Transports un iespēja nokļūt līdz pakalpojuma vietām būs viens no galvenajiem novadu jautājumiem, jo tas viss ir saistīts ar skolām, ar medicīnas iestādēm. Satiksmes ministrija nāk ar iniciatīvu un labojumiem noteikumos par ceļu fonda

procentuālo sadalījumu. Līdz šim pašvaldības saņēma 30% no akcīzes nodokļa daļas, kas tiek novirzīta ceļu fondam. Valsts ceļiem palika 70%. Satiksmes ministrija tagad jau steidzamības kārtībā virza jautājumu samazināt par 7,2% šo procentuālo sadalījumu par sliktu pašvaldībām. Manā skatījumā tas nav korekti, jo kritīsies ekonomiskā aktivitāte, līdz ar to arī degvielas patēriņš. Šis ceļu fonda finanšu apjoms ir piesaistīts pie nodokļu ieņēmumiem.

Es saprotu visas iesaistītās puses novadu veidošanā. Man bija iespēja sākt strādāt nelielā pagastā. Bija jāveic gan šoferu, gan sagādnieku, gan dzimtsarakstu darbinieku pienākumi un visbeidzot vadītāja funkcijas. Darbs rajona padomes priekšsēdētāja amatā paplašinājis manu redzesloku. Dzīvojot novadā, mēs nedrīkstēsim dalīties mūsējos un viņējos. Tā būs katastrofa. Madonas novads – tas būs mūsējais. Tur, kur būs lielāka nepieciešamība pēc kaut kā, tur arī būs jāvirza visa mūsu uzmanība un finansējums. Lielāku uzmanību, manā skatījumā, veltīsim tieši lauku teritorijām. Nedrīkst veidoties tāda situācija, kā, piemēram, Rīga ir galvaspilsēta, bet visa pārējā – Latvija. Arī lauku cilvēkam jānod cerība, ka viņš nav aizmirsts. Nedrīkst būt atšķirības starp pakalpojumu sniegšanu Šāvienā, Saikavā, Mētrienā un Madonā”, uzsver A. Ceļapītērs.

Kāda ir pansionātu nākotne?

Vairāk par saviem vecākiem jārupējas ģimenē pašiem. Esmu par to, lai cilvēks netiek izrauts no savas pierastās vides. Jāsniedz mājas aprūpe. Protams, tādos gadījumos, ja nepieciešama 24 stundu aprūpe un medicīniskā palīdzība, ir cita lieta. Jāveido sociāli atbildīga ģimenes institūcija. Kā agrākos laikos, vecmamma pieskata mazbērnu, gatavo pusdienas, vakariņas. Ir, protams, atšķirīga sabiedrība – ir cilvēki, kuri savā dzīvē dažādu apstākļu dēļ ir palikuši bez iztikas līdzekļiem un pajumtes. Par tādiem rūpes būs jāuzņemas pašvaldībai”, skaidro A.Ceļapītērs.

Kā ar ceļiem?

“Ceļa Madona – Preiļi projekts ir izdevies. Ir izstrādāts pamatojums, jo bija diezgan grūti izskaidrot, kāpēc tas ir vajadzīgs. Pamatojums radās pirms dažiem gadiem, kad tika ieprojektēta Vidusdaugavas reģionālā atkritumu izgāztuve Mežāres pagastā. Šo ceļu ministrija paredzēja kā vienu no reģiona prioritātēm. Pirms pāris gadiem tikos ar ministrijas darbiniekiem un uzzināju, ka ceļš ir projektēšanā. Tas ir daudz. Ja nebūtu uznākusi šī krīze, tuvāko gadu laikā tas būtu sāks īstenot. Bet cerība ir.

Rajonā mums vēl ielānāts sakārtot otrās šķiras ceļus. Ja noasfaltētu ceļa posmus Ļaudona – Madona, Degumnieki – Meirāni un Mētriena – Lazdona, tad visi ceļi no novada centra uz pakalpojumu sniegšanas centriem būtu asfaltēti. Kā būs, grūti pateikt, jo ceļu fondu finansējums pagaidām ir neskaidrs.

Pilsētas teritorijā esam sataupījuši 17 ha, kas ir pilsētas domes īpašumā, kur ir labas grants atradnes. Veiksim ģeoloģisko izpēti, atvērsim karjeru, lai šo materiālu sadaļu būvniecībā varētu iegūt lētāk. Cerēsim, ka krīzes apstākļos zemākas klūs visu būvdarbu materiālu cenas – gan asfaltam, gan betonam. Ielānāts, ka pie pagājušā gada budžeta līmeņa, pāris gados varētu noasfaltēt visus 1. un

2. šķiras ceļus rajonā”, optimistiski noskaņots ir A.Ceļapītērs.

Vai arī turpmāk tiks piedāvāti projekti nevalstiskajām organizācijām? Pensionāru padomi aktīvi līdz šim atbalstīja pagasta padome – gan ar transportu, gan palīdzēja organizēt ekskursijas. Kā būs turpmāk? Jo mūsu pagasts pamatā būs pensionāru pagasts.

“Pirmais, kas kārtos šīs lietas, būs vietējais pakalpojumu centrs ar pārvaldnieku priekšgalā. Ja viņa kompetence būs nepietiekoša, tad tiks piesaistīts novada attiecīgais speciālists vai nodaļa. Visi projekti atkarīgi no tā, kāds būs finansējuma apjoms. Bet krīze jau neilgs mūžīgi. Pēc pāris gadiem noteikti tiks atkal piedāvātas dažādas aktivitātes sabiedriskajām organizācijām. Visu, kas jums ir vajadzīgs, gan sporta pasākumi, gan kultūras pasākumi, būs jāspēj nodrošināt. Protams, visu pacelt nevarēs, vajadzēs koncentrēties uz svarīgākajām lietām, kas aptvers vairuma intereses”, uzskata A.Ceļapītērs.

“Pārvaldnieka uzdevums būs iesniegt budžetu, izvērtējot visas vietējās vajadzības. Domei būs jāizskata. Tiks ievērots līdzsvars, lai nebūtu tā, ka vienam pagastam iedod visu, citam nekā. Tas būs no 2010. gada. Šis gads tiks pabeigts ar esošo pašvaldību sastādītiem budžetiem”, skaidro Ā.Vilšķērstis.

Kas notiks ar ūdens apgādi, komunālajiem pakalpojumiem?

“Plānots, ka šīs funkcijas pārņem Madonas attiecīgie uzņēmumi. Kāds cilvēks uz vietas, protams, jau būs. Tas nenozīmē, ka visi sēž Madonā. Ikdienas uzturēšanas darbus gan komunālajā saimniecībā, gan ceļu uzturēšanā vadīs pārvaldes vadītājs. Arī pagasta budžetā būs šī nauda, bet centralizēti tiks tie līdzekļi, kas domāti ceļu rekonstrukcijas projektiem”, ziņo Ā.Vilšķērstis.

“Komunālo pakalpojumu maksa ir iedzīvotāju ziņā – jāmaksā gan par ūdeni, gan atkritumiem. Tā ir cilvēku atbildība. Ja cilvēks ir maksātnespējīgs, tā ir sociālā dienesta rūpe. Ja maksātnespējīgs nemaksā, tā ir uzņēmuma problēma, kā panākt, lai norēķinās par pakalpojumiem. To var sākotāt tiesvedības ceļā. Parasti līdz tiesai reti kad nonāk, jo cilvēks saprot, ka netiks cauri, ja nemaksās. Kad sākas piedziņas process, naudiņa atrodas”, A.Ceļapītērs.

Novadu reforma iet uz to, lai cilvēkiem būtu labāk. Vai Jūs, Madonas kungī, tam ticat?

“Būs labāki tie pakalpojumi, ko sniegs pašvaldības, pie nosacījuma, ja būs adekvāts finansējums. Lai cilvēks justos labi, nav atkarīgs tikai no pašvaldības pakalpojumu klāsta. Ir jābūt darba vietām, ir jābūt skolai”, uzsver A.Ceļapītērs.

Tādas sarunas tika risinātas. Žēl, ka kārtējo reizi maz iedzīvotāju, kas atnāca. Vai tiešām neinteresē mūsu nākotne? Kā dzīvosim? Vai neticība? Bet mājās sēžot jau nekas labāks nenotiks.

Dzīvosim un nebaidīsimies no nezināmā, jo ar laiku tas kļūs pazīstams!

**Solvitas Stulpiņas
teksts un foto**

Tikšanās Atašienes kooperatīvā

Laikā, kad visā valstī tiek rīkotas lauksaimnieku protesta akcijas, pēc Mētrienas pagasta lauksaimnieku konsultantes Ineses Podiņas ierosinājuma, devāmies uz Atašieni, uz kooperatīvu "Atašienes Agro", kas nodarbojas ar piena savākšanu un realizāciju. Kooperatīvs apkalpo, tas ir, savāc pienu no astoņām mūsu pagasta saimniecībām.

Par kooperatīva darbību, veismēm un iecerēm stāsta kooperatīva valdes priekšsēdētāja Ilga Lindāne: "Mūsu kooperatīvs dibināts 1993. gadā, kad tajā sāka darboties 40 biedru. Likvidējās paju sabiedrība, vajadzēja domāt un rast risinājumu, kas ar piena savākšanu nodarboties. Pirmie gadi bija smagi.

Pašlaik kooperatīvā ir četri algoti darbinieki. Apkalpojam Mežāres, Rudzātu, Atašienes un Mētrienas pagastu piena ražotājus. Uz Mētrieni pēc piena braucam jau piecus gadus. Mūsu piens tiek vests uz akciju sabiedrību "Preiļu siers". Savā laikā esam sadarbojušies arī ar piena pārstrādes uzņēmumiem Varakļānos un Cēsainē.

Kā jau ikviens kooperatīvs darbojamies saskaņā ar statūtiem. Ir valde sešu cilvēku sastāvā un valdes priekšsēdētājs. Rīkojam kop-sapulces. Gada beigās izvērtējam ienākumus un zaudējumus. Piena apgrozījums, protams, vasarā ir lielāks, ziemā mazāks. Bet skaitļos neiedziļināsimies.

Piena ražotājiem veiksmīgs bija pērnais gads. Gadu beidzām ar pārpalikumu. Izdzīvot varam, bet gūt lielu peļņu nē. Mēs nerēķinām savu darbu. Daudz kas ir atkarīgs arī no laika apstākļiem. Piena ražošanai reizēm pārāk sauss vai lietains...

Te ir tā vieta, kur ikviens piena piegādātājs tiek laipni sagaidīts. Pārrunātas sasāpējušās problēmas, mēģinām tās risināt. Viena no galvenajām problēmām, kas uztrauc, ir piena kvalitāte. Iespēju robežās palīdzam visiem. Mums ir savs vetārsts, kas sniedz konsultācijas. Pati pēc izglītības esmu zootehniķe un

Kooperatīva valdes priekšsēdētāja Ilga Lindāne.

Inese Podiņa ir kooperatīva valdes locekle.

man ir sava zemnieku saimniecība. Man tas viss nav svešs.

Pašreiz esam iegādājušies jaunu, lielāku tilpuma piena cisternu.

Lauksaimniekiem, un it sevišķi piena ražotājiem, pašlaik klājas ļoti grūti. Tikko pat televīzijā ziņoja, ka Rīgas piena kombināts cenas samazina par 20%. Vai spēsim izdzīvot un saglabāt piena ražošanu, ir atkarīgs tikai no varas vīru rīcības. Ministrs Roze sola jau vairākus gadus. Kad pienāks laiks, kad solījumi tiks īstenoti? Cerēsim, ka būs labi. Laukos lielākajam vairākumam peļņas avots ir tieši pienkopība un graudkopība. Vēl lielākas problēmas ir tām saimniecībām, kurām ir kredītsaistības. Bankas atņēma mājas. Kur lai cilvēki dzīvo? Cilvēki neredz izeju un izdara pašnāvības.

Neizprotamas ir arī cenas. Mums to samazina, bet veikalos gan cenas piena izstrādājumiem paliek tādas pašas. Protams,

mēs neesam paši vien spējīgi savu saražoto produkciju patērēt.

Ja netiks realizēta noliktavās pārstrādātā produkcija, iepirkuma cena būs zema. Arī mums ir doma nākotnē paplašināt savu darbības lauku, piesaistīt jaunus klientus. Vajag, lai saimniecības ražotu labu, kvalitatīvu pienu.

Vēl jau priekšā apvienošanās novados. Būs smagi. Liela neziņa, kā būs. Neviens nav pateicis, vai pagastos uz vietas paliks kāds darbinieks? Grūti būs veciem cilvēkiem. Bezdarbs, bet līdz novada centram tālu.

Novēlu visiem piena ražotājiem izturēt šo krīzi, kas nebūs viegli! Tam būs nepieciešams laiks. Cīnīsimies. Interesanti zvani pienāk pēdējās dienās – vēlas iepirkt pienu uz Daugavpili un Lietuvu, sola, ka uzreiz arī maksās. Pavisam interesanti piedāvājumi krīzes apstākļos..."

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Kā klājas Mētrienas zemniekiem?

Stāsta Inese Podiņa: - "Grūti. Samazinātas subsīdijas. Projekts ir, bet redzēs, ko Rīgā izspriedīs. Zemnieki pastāv uz to, ka no šīm naudām jāatstāj arī kredītu dzēšanai.

Grūti iet ne tikai mūsu pagastā. Piena naudu izmaksās ir aizkavētas, graudus arī nav kur nodot. Vienai daļai piena naudas nav izmaksātas pat par oktobra mēnesi. Un maksā par vienu dekādi (15 dienas). Kam ir kredīti, tam ir ļoti, ļoti grūti. Madonas rajonā ir lielas saimniecības, kas paņēmušas bankās naudu modernizācijai un attīstībai, un galā netiek. Ja maksātu regulāri, pat pie šīm zemajām piena iepirkšanas cenām izdzīvot kaut kā varētu.

Žēl skatīties, kā lauki pamazām izmirst. Negribu būt pesimiste, bet rādās, ka uz to pusi iet..."

Tas viss ir ķēdes reakcija. Nav naudas, lai skolotu bērnus. Bezdarba līmenis valstī ļoti augsts. Valsts vadītāju rīcība jau nav saprotama – visiem algas griezt nost, bet paši domā tikai par piemaksu samazināšanu.

Pašlaik vidēji par piena litru mētrienieši saņem 10 – 16 santīmus.

Labi vismaz, ka Eiropas nauda ir pārskaitīta. Ar bažām gaidām pavasari.

Cenšamies jau viens otru uzmundrināt, bet situācija ir tāda, kāda ir. Cerība mirst pēdējā.

Ko novēlu zemniekiem? Novēlu visiem izvērtēt savas spējas. No malas jau nevar ieteikt, dari tā, vai šā. Tā būs labi, tas būs labākais risinājums. Mums, lielākai daļai, tas ir vienīgais peļņas avots. Kā lai dzīvo, kā lai izskolo bērnus? Jāsaka kā ministram – bez komentāriem.

Pagastā ir arī tādas saimniecības, kas pienu nodot, turot vienu un divas gotiņas. Piena kannas saliek uz viena piena galdīņa, lai mašīnai nav jābraukā pa sētām. Mūsu piena ražotājiem, kā saka – sitiens zem jostas vietas – bija atteikums no Cēsaines un Lazdonas piena uzpircējiem. Vajadzēja meklēt jaunus sadarbības partnerus".

Stāsta studente Lolita Krūmiņa: - "Biju piedalījies 13. janvāra mītiņā Doma laukumā (demolētāju vidū gan nebiju). Biju arī Madonā 27. janvārī. Šis mītiņš man patika labāk – labi or-

ganizēts, korekti, bez pārkāpumiem. Ko tad es tur darīju? Tā kā nāku no laukiem (kas nemaz nav slikti), esmu ļoti atkarīga no tā, kas šobrīd notiek... Cerībā, ka būs labi un lauksaimniekus sapratis, atbalstīs, aktīvi piedalījos gan plakāta "Es par LV lauksaimniecību" turēšanā, gan braucienā pa Madonas pilsētu ar ieslēgtām avārijas gaismām. Signalizēt gan nesignalizēju. Protesta mītiņa dalībnieki iesniegs prasības Zemkopības ministrijai. Ja nedēļas laikā tās netiks izpildītas, tad brauksim uz Rīgu ar traktoriem un mēslu krāvām ("lauku zeltu") pie pašiem ministriem".

P/s "Odzianas – 3" saimniece Natālija Družeka: - "Arī mēs bijām mītiņā Madonā. Ilgāk tā vairs nevar. Kā lai izdzīvo? Kur lai liek izslauktu pienu? Pieņemt jau pieņem, bet samaksas par to nav. Mītiņš bija ļoti organizēts. Visi saņēmām īpašus karodziņus, kurus piestiprinājām pie saviem transporta līdzekļiem. Prieks, ka ar mums ir arī citās nozarēs strādājošie, piemēram, lauksaimniecības tehnikas veikals, kurš mūsu dāvāto karodziņu ielika veikala skatlogā".

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

Z/s „Muižnieki” saimniece Skaidrīte Putna: - „Mītiņā Madonā mūsu un visu Latvijas lauksaimnieku intereses atbalstīja Vilis. Viņš ar mītiņa organizatorisko pusi un dalībnieku skaitu bija ļoti apmierināts. Esot bijis ap 250 cilvēku. Lauksaimnieki tiešām ir uz bankrota robežas. Tālāk vairs nav kur iet. Mums gan piena naudiņas pagaidām tiek izmaksātas regulāri, bet ir ļoti zema piena iepirkuma cena. Lauksaimnieki ir bijuši līdz šim ļoti pacietīgi, nav izvirzījuši nekādas prasības, pretenzijas. Tagad, kad zemnieki ķeras pie sev pieejamiem ieročiem, valdība varbūt sāks ieklausīties. Kā lai izskolojam bērņus, kā lai izdzivojam?”

Lauku konsultante Inese Podiņa: - “Mītiņā Madonā Mētrienas zemniekus pārstāvēja P/s “Odzienes – 3”, P/s “Eglītes”, z/s “Muižnieki”, z/s “Atvari”, z/s “Indāni”, P/s “Liepsalas”, z/s

“Mētrienas – 3” un citi. Visā Latvijā 27. janvāra mītiņos piedalījās vairāk kā 4000 dalībnieku un 2582 tehnikas vienības.

Lauksaimnieku prasības ir dažādas – valsts starptautiskā aizdevuma daļu novirzīt lauksaimniecības nozares stabilizēšanai un nodrošināt finansiālu atbalstu lauksaimniekiem, noteikt, ka piena cena veiklos nedrīkst būt vairāk kā divas reizes lielāka nekā piena iepirkuma cena piena ražotājiem, mazināt birokrātijas un nodokļu slogu lauksaimniecībā, u.c.”

Dzejnieks Imants Ziedonis savā laikā uzrakstījis “Poēmu par pienu”. Pašsaprotami un pārliecinoši skan rindas:

*“Ar vecomāti un zemi,
un ar govī audzis.
Mēs esam tie –
no piena raudzes.*

*Pa virsu mums nostājas krējums,
un, visam nākot un ejot,
mēs te stingri stāvam
un dodam krejot.*

*Mazs, mazs un sens, sens vārdiņš:
no piena kriet,
un no tā mums cēlies vārds
krietns”.*

PĀRDOMĀM

Vajag tikai sevi sabikstīt un sākt...

Ejot kājām vai braucot kādā transportlīdzeklī, nevar nepamāt “Riekstiņu” mājas. Pirmkārt, tās atrodas pašā Mētrienas centrā pie pagasta padomes ēkas, otrkārt, gar pašu māju iet centra iela un, treškārt, pie mājas deg vienīgā nakts apgaismoja lampa Mētrienā.

Bet stāsts nebūs par to. Stāsts būs par cilvēkiem, kas šajā mājā dzīvo. Par uzņēmīgiem, saimnieciskiem cilvēkiem.

Rudenī pamanījām, ka mājai tiek liktas jaunas, skaistas durvis. Pēc laika māju greznoja acij tīkama nojumīte un mājas vārds.

Aicināju uz sarunu Lāsmu Dreiku un Gunti Baļčūnu. Viņi ir tie, kas organizē un realizē mājas apsaimniekošanu.

Kam radās šī ideja par mājas uzraksta veidošanu un nojumīti?

Jumtiņš vairs ieejas durvīm ir Gunta roku darbs. Arī ideja par mājas nosaukumu pieder viņam. Es tikai nedaudz palīdzēju burtu veidošanā un griešanā. Kamēr nebija jumtiņa, ieejot pa durvīm uz galvas lija lietus. Ziemā apledoja lievenis. Tā kā tīri praktiskas vajadzības pēc tas viss tapa. Un uzraksts – skaistumam un atpazīstamībai.

Kā veicas ar finansiālo pusi?

Naudiņu krājām jau labu laiku. Bija skaids, ka vecās durvis vēl vienu rudenī un

ziemu neizturēs. Māja ir četrdzīvokļu. Katru mēnesi vācam pa pieci lati. Jo mājai mazāk saimnieku, jo vieglāk vienoties par darāmajiem darbiem. Nemaksātāju arī mums nav. Diemžēl grūtāk ir savākt nepieciešamās summas, lai varētu veikt kaut ko lielāku.

Ko vajadzētu un ko vēlētos vēl izdarīt?

Gribētu savest kārtībā pagalmu aiz mājas. Pašlaik to ir grūti izdarīt, jo tur stāv pagasta padomes mājas malka. Darbu un ieceru ir daudz. Vajadzētu nokrāsot šķūnišus, izkrāsot kāpņu telpu, pielikt mājai lietus notekas. Diemžēl jāreķinās, ka naudas ir tik, cik ir. Sāksim ar darbiem, kas neprasa tik daudz līdzekļu.

Ko novēlat citiem daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem?

Rūpēsimies par savām mājām! Galvenais ir laba griba. Daudzas lietas var veikt ar pavisam nelieliem līdzekļiem. Vajag tikai sevi sabikstīt un sākt.

Nu, ko! Lai veicas! Daudz ko tiešām var izdarīt bez naudas. Vajag tikai gribēt. To pierāda “Riekstiņu” mājas sakoptais pagalmis un redzami darbi.

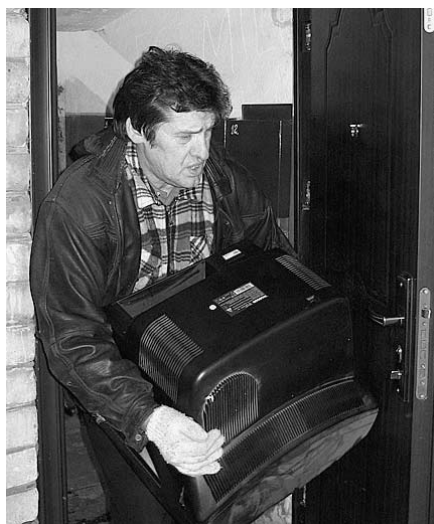
Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Piedalāmieš akcijā

12. decembrī un 8. janvārī mētrieniešiem bija iespēja nodot veco, nolietoto elektrotehniku. Ja pirmajā reizē iedzīvotājiem trūka informācijas, tad janvārī akcija ritēja pilnā sparā.

Viena no aktīvām aģitatorēm bija pensionāru padomes priekšsēdētāja Eleonora Rimša. Pūles attaisnojās. Apmierināti un gandarīti bija visi, kuri atbrīvojās no liekām lietām savos mājokļos un īpašumos. Stāsta Eleonora: “Paldies visiem, kas piedalījās šajā akcijā. Nereti cilvēkus vajag mazliet pabikstīt. Bet pēc tam priecīgi visi. Galvenais nav peļņa, ko katrs gan vēlētos saņemt par nodotajām lietām, bet gan tīra vide”.

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

D. Krjukovs atbrīvojas no vecā televizora.

Nederīgās elektropreces tiek nogādātas uz savākšanas vietu...

„Sudraba zvani” pieskandina Daugavpili...

It kā pagarinot svētku sajūtu pēc tam, kad nosvinēti Ziemassvētki un sagaidīts Jaunais gads gan pēc jaunā, gan vecā kalendāra, un, liekot vēl brīdi nesteigties, neiegrimt vienmuļībā un izbaidīt ko neikdienišķu,

no 8. līdz 11. janvārim daugavpilieši aicināja tuvus un tālus dziedošus ciemiņus piedalīties Starptautiskajā garīgās mūzikas festivālā „Sudraba zvani”, pēc skaita nu jau astotajā.

Arī mēs – sievietes koris „Jūsma”, labu brīdi pēc pieteikuma nosūtīšanas saņēmām ielūgumu kļūt par šī pasākuma dalībniecēm. Ar nevilnotu interesi pētījām festivāla-konkursa mājas lapā, kādus vēl kolektīvus sastapsim Daugavpilī. Ar zināmu lepnumu konstatējām, ka no lauku pagastiem esam gandrīz vienīgās (tikai ansambļu grupā pavidēja viens otrs „nepilsētnieks”). Kā vēstīja masu saziņas līdzekļi, šogad piedalīties gribētāju pieteikumi esot sasnieguši rekordlielu skaitu, tālab visi nemaz neesot uzaicināti. Toties aicināto viesu vidū bija gan prāvs skaits Latvijas kolektīvu, vairāki Baltkrievijas pārstāvji, lietuvieši, daži Pēterburgas un Maskavas kolektīvi un tālākie ciemiņi no Itālijas. Nelielu vilšanos gan sagādāja fakts, ka paši eksotiskākie viesi – afrikāņi, kas arī bija pieteikuši savu dalību, diemžēl nebija ieradusies.

Daugavpilī pavadītās gandrīz trīs dienas bija notikumiem un iespaidiem pārpilnas. Savā ziņā jutāmies kā ārzemju ceļojumā! Šo iespaidu radīja multikulturālā, daudz nacionālā vide ar ļoti izteiktu reliģiozitātes klātbūtni.

Viens no pirmajiem pasākumiem, ko festivāla laikā apmeklējām, bija Liturģijas stunda Sv. Pētera Romas katoļu baznīcā. Tas bija kā sava veida aizlūgums par visiem „Sudraba zvanu” dalībniekiem, kā arī pateicība par to, ka esam pievērsušies tieši garīgās mūzikas repertuāra atskaņošanai. Mani dziļi aizkustināja baznīcā redzētais – tas, kā patiesā ticībā dievkalpojuma laikā ceļos noslīgst mazi bērniņi, cilvēki spēka gados un arī visvecākie baznīcēni. Latgalē kā nekur citur, manuprāt, var redzēt to, ka ticība te nekad nav bijusi iznīdēta, kā paaudzēs to nodevušas viena otrai un tā nav ne modes lieta, ne izrādīšanās, kā to dažkārt var novērot.

9. janvāra vakarā pulcējāmies Daugavpils Latviešu Kultūras centrā uz oficiālo „Sudraba zvanu” atklāšanas koncertu un izlozi, kurā tika noteikta uzstāšanās secība pa dalībnieku grupām. Pēc tam, kad bija izskanējusi Jēvgēnija Ustinskova (viņš ir arī paša festivāla iniciators) „Ziemassvētku kantāte”, mazliet trīcošu sirdi gaidījām izlozes sākumu. Es, zinādama, ka īsti laimīga roka man šādās lietās nav, lūdzu Anitu, lai iet un izvelk mums trešo kārtas numuru, ko Anita pārsteidzošā kārtā arī izdarīja. Mūsu grupā sievietes kori sarindojās sekojošā uzstāšanās secībā: „Liepa” (LLU koris, Jelgava), „Loreleja” (Pļaviņas), mēs, „Lauda” (St-Pēterburga), „Medicus” (Rēzekne), „Liepos” (Viļņa).

„Jūsma” dzied konkursā.

Par mums rūpējās šīs saimnieces.

Pie pusdienu galda.

Pulkstenis jau rādīja deviņus vakarā, kad pārrādāmos „mājās” – Daugavpils 5. pamatskolā, un devāmies vakariņot. Skolas ēdnīcā mūs sagaidīja īstas mežcirtēju porcijas! Un, lai arī apzinājāmies, ka varbūt uz nakti nevarējām būt tik garšīgi, viss bija tik garšīgs, tik garšīgs, ka gudrības par „vakariņu atdošanu ienaidniekam” aizmirsās. (Ar pateicību šeit jāpiemetina, ka pavārites šādi mūs lutināja visu Daugavpilī pavadīto laiku!) Pēc vakariņām vēl sarīkojām mēģinājumu, lai izdziedātu rītdienas konkursa programmu. Skanēja skaisti, brīvi un nepiespiesti... Mēģinājumā izpratot, kā šīs labās sajūtas lai atsauc atmiņā rīt, stāvēt uz podestiem žūrijas komisijas priekšā.

Miegs vēl nenāca un mēs ar prieku izbaudījām vienu no retajām kopā būšanas reizēm „ne-mēģinājuma” apstākļos. Skanēja smieklīgi, bira asprātības, tika spēlētas spēles un risinātas sarunas. Man šķiet, ka mēs visas pēc tam iemīgām smaidīdamas.

10. janvāra rīts atnāca saulains un gaišs. Līdz ar to mūsu noskaņojums bija tieši tāds pats. Sagaidījām savu koncertmeistari Agniju Strūbergu (kuru bijām palienušas no Varakļānu sievietes kora „Dzelverte”), izmēģinājām vēlreiz

„Jūsma” meitenes bauda ansambļu un bērnu kora sniegumu.

Daugavpilī.
Turpinājums 8. lpp.

“Grand-Prix” ieguvējs – ansamblis “Teria”.

Uzstājas Lielvārdes bērnu koris.

un posāmies savam iznācienam.

Konkursa programmu biju izvēlējusies pēc iespējas kontrastaināku, iekļaudama tajā arī pavisam modernu un mūsdienīgu skaņdarbu – lietuvieša Vītautas Myškinis „Missa Brevis” daļu „Gloria” (tulk. “Slava”). Kad sākam to apgūt, redzēju meiteņu sejas tādu kā neizpratni un varbūt nedaudz arī neuzticību, vai vispār spēsim ar to tik galā un vai tiksīm līdz šīs mūzikas izpratnei. Bet laikam nu varu apgalvot, ka lielākā daļa „Jūsma” dziedātāju ir šo skaņdarbu pieņēmušas un varbūt pat iemīļējušas tā vitalitātes, savdabības un daudzkrāsainības dēļ.

Beidzot tas brīdis bija klāt! Vērās Daugavpils Mūzikas vidusskolas koncertzāles durvis un „Jūsma” ieņēma savu vietu uz podestiem. Mazliet bikli atskanēja Jozefa Gabriela Reinbergera „Ave vivens hostia” pirmie akordi. Laikam uztraukums darīja savu... Tomēr pamazām arvien drošāk un izteiksmīgāk plūda dziedājums. Otrais skaņdarbs – Orlando Di Piazzas „Tota pulchra”, jau bija pārliciecināms, un, tieši dziedot „Gloria”, šķiet, meitenes tā pa istam atplauka. Koristu uzstāšanās vērtēja starptautiska žūrija – 3 Latvijas pārstāvi: Jānis Zirnis, Antra Purviņa un Aleksandrs Brandavs, kā arī vērtētāji no Itālijas un Baltkrievijas.

Pēc uzstāšanās, protams, raisījās diskusijas, kā bija, kā gribējās, kā varējām un ko nevarējām... Nonācām pie secinājuma, ka esam nostartējušas diezgan labi, atbilstoši savām iespējām un līmenim, un, ka varam būt gandarītas. Tomēr, lai sniegtums būtu vēl pārliciecināms un stabilāks, nopietnos koncertos un konkursos jāpiedalās biežāk, lai veidotos

uzstāšanās pieredze, lai uznāciena stress „nenoestu” padarīto darbu un neatņemtu kora skanējumam daļu brīvības un atrisītības.

Mūsu sacensības bija beigušās, bet citiem kolektīviem tikai vēl sākās. Izmantojām iespēju un gājām klausīties gan jaukto kora, gan arī solistu sniegumu. Pati biju lieciniece jaukto kora sacensībai, kurā piedalījās tiešām daudzi augstas klases kolektīvi. Apmierinātas un nedaudz arī uzjautrinātas pārnāca tās meitenes, kas bija klausījušās solistu uzstāšanos, kas bijusi koloģiska tieši izvēlēto programmu dēļ un savu jautrības artavu devuši, piemēram, arī kādas baltkrievu dziedātājas līdzjutēji. Meiteņi ar dziedāšanu bijis kā bijis, bet baltkrievu saukuši pa visu zāli pilnā balsī: „Ti samaja lučšaja!!!”

Sestdienas vakars tika īpaši gaidīts, jo daļbnieku ballītes laikā tika solīts paziņot tos kolektīvus, kas pēc konkursa pirmās dienas rezultātiem piedalīsies svētdienas Grand-Prix sacensībās. Lai arī ilūziju par to, ka „Jūsmai” varētu tikt šis gods, nebija, tomēr rezultātu nosaukšanu gaidījām ar interesi. Kā jau man nojauta teica, no sieviešu kora grupas uz finālu tika izvirzītas lietuvietes, jo, lai arī no viņu uzstāšanās dzirdēju tikai pāris taktis, bija pilnīgi skaidrs, ka šis kolektīvs ir ar fantastisku vokālo skolu, brīnišķīgu skanējumu un, kā vēlāk arī uz zināju, ar milzīgu starptautisku konkursa pieredzi. Šeit pievienošu arī tabuliņu, kurā var redzēt, kā pēc punktiem sarindojās visi mūsu grupas kori. Vērtēts tika pēc 100 punktu sistēmas, un var secināt, ka visi kolektīvi ir uzstājušies ļoti līdzvērtīgi (protams, izņemot Viļņas koristes), iegūstot II pakāpes diplomus.

„Liespos” (Viļņa, Lietuva)	91,3	I
„Medicus” (Rēzekne, Latvija)	79,8	II
„Loreleja” (Pļaviņas, Latvija)	79,5	II
„Jūsma” (Mētriena, Latvija)	77,4	II
„Liepa” (Jelgava, Latvija)	77,1	II
„Lauda” (Sankt-Pēterburga, Krievija)	75,8	II

Svētdien mums vēl bija iespēja noklausīties vokālo ansambļu un bērnu kora uzstāšanos. Te nu gan kolektīvu līmeņu dažādība „lēkāja” kā pa viļņiem, sākot ar „diez kas nav” un beidzot ar „vienkārši perfekti”! Līdz sirds dziļumiem aizkustināja kolektīvi, kas abi tika izvirzīti uz „Grand-Prix” sacensībām: Lielvārdes bērnu koris un vokālais ansamblis „Teria” no Rīgas.

Diemžēl pašu konkursa finālu un noslēguma pasākumu mēs nesagaidījām, jo bija laiks doties mājup. Mūsu pirmais Starptautiskais kora konkurss bija beidzies, sniedzams jaunu pieredzi un gandarījuma sajūtu par paveikto. Cerams, ka šī pieredze lieti noderēs nākamajā konkursā, kurš gaidāms jau pavisam drīz – aprīlī.

Kora „Jūsma” diriģente
Baiba Āboliņa-Smirnova
Foto – Valda Otvare un Santa Murāne

„Jūsma” dzied kaimiņos...

Tikko nodziedāts gaīgo dziesmu repertuārs Daugavpilī un uzreiz „īmēt kažociņš” pavisam uz otru pusi. 24. janvāra vakars jau pasen apsolīts kaimiņiem ļaudoniešiem un tur jāskan pilnībā citam repertuāram – tas būs apkopojums no dažādiem mūsu kora koncertiem, kuros skanējušas pop- un slāgermūzikas dziesmas. Vēl jāpagūst samēģināt ar Artūru Grandānu, kurš atkal ieņēmis koncertmeistara lomu speciāli šim pasākumam, jāatsauc atmiņā horeogrāfijas, jāsaliek somas un pakaramie ar neskaitāmiem tērpiem un papildatribūtiem un tad „aidā!” uz Ļaūdonu.

Mājas mātes Aijas Kreiles smaidu pavādītas, klunkurojam iekšā Ļaūdonas kultūras namā ar visu savu ekipējumu. Visas kā viena atzīstam, ka jau tagad nogurums un slapja mugura no gatavošanās un tērpu gādāšanas vien, bet kas vēl būs tad, kad sāksies straujais riksīs no vienas pārģērbšanās uz otru?!

Vieglā pirmskoncerta stresīnā rosāmies ne tikai mēs, bet arī Kalsnavas dāmu deju grupa „Magnolija”. Nosmejamies, ka gaidāms nu ļoti sievišķīgs koncerts, jo uz divu kolektīvu kundzēm un jaunkundzēm ir tikai 3 kungi – mūsu Artūrs, gaismotājs Māris un

vēl Aijas vīrs Dainis Kreilis, kurš pilda gan filmētāja, gan arī solista funkcijas vienā no „Magnoliju” dejām.

Koncertu atklājam ar dziesmu „Septītājs debesīs”. Sekoju līdzī meiteņu dziedājumam un ar vienu aci vēroju sapulcējušos publiku. Man tā rādās nogaidoša, savā ziņā ieinteresēta, bet tomēr nedaudz rezervēta... Tai brīdī, kad, skatot vārdiem „ceļo manas iedomas gaisabaloniņā”, no mūsu rokām gaisā uzvijas krāsainie baloni, šķiet, zālē sēdošie kaut kā atviegloti nopūšas, atslābst un ļaunas emocijām.

Septītajās debesīs...

Diriģente Baiba...

Sievietes, darbs un darbarīks...

Man maisiņā ir austiņa...

Ģedoček i babka Ļubka.

Viesi no Āfrikas Daugavpili neieradās, bet Ļaudonā gan bija klāt...

Mijas dziesmas, dejas, tēli un tērpi... Pie sestās kora „Jūsma” pārģērbšanās reizes mums ar Ļaudonas kultūras nama vadītāju krietni vien nākas izlocīt mēles gan dialogos, gan monologos, jo šajā brīdī meitenēm jāpārtop nēģerietēs un tas nevedas nemaz tik ātri. Bet, kas lēni nāk, tas labi nāk! Nez' vai publika vispār klausās dziesmā, drīzāk jau tomēr ir pārņēmta ar nēģeru tēlu pētīšanu. ©

Noslēdzot koncertu, dziedam „Mums paveiksies!”. Šīs dziesmas teksts joprojām nav zaudējis aktualitāti, jo tajā var saklausīt uzmundrinājumu, kas vajadzīgs mums vi-

siem tieši šobrīd, kad par populārāko vārdu sabiedrībā ir kļuvis vārds „krīze”, tāpēc vēlām gan sev, gan ļaudoniešiem domāt pozitīvas domas, saskatīt visās lietās gaišo pusi un pašiem sev atkārtot: „jo tik un tā mums paveiksies, kam jānotiek, tas notiksies!”

Dažas dienas pēc koncerta sazvanos ar Aiju un jautāju, kā gan viņai tā vispār ienāca prātā mūs ciemos aicināt? Viņa atbild, ka prātā iekritis un tur arī palicis mūsu kopkoncerts ar Kalsnavas senioriem, kad viņai par zināmu pārsteigumu „Jūsma” ne tikai tādā klasiskā kora izpratnē, godīgi uz podestiem stāvot,

dziedājusi, bet pārtapusi dažādos tēlos, nebaidāmās par sevi pasmieties un citus uzjautrināt. Drīz pēc tam arī dzimusi doma, to visu parādīt ļaudoniešiem. Aija teic, ka lielākā daļa klausītāju pēc koncerta esot vienkārši sajūsmā! Un, lai arī „augsto mākslu” „Jūsma” izpildījumā kaimiņi šoreiz nedzirdēja, ceram, ka kādu kripatiņu patiesa prieka viņi tomēr izbaudīja!

Kora diriģente
Baiba Āboliņa-Smirnova
Foto – Juris Putns

Kalnsētās – 85

Kādā skaistā ziemas dienā pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis un saimniecības pārzinis Jānis Zeps ar Mētrienas pamatskolas direktori fotogrāfa lomā, ieradāties Kalnsētās, kur mājas saimniecei 13. janvārī palika 85 gadi.

Daina Baumanē Kalnsētās dzimusi un aizvadījusi visus dzīves gadus. Tās ir viņas vecāku Martas un Jāņa Seržānu mājas. Arī viņus atceros kā viesmīlīgus saimniekus.

Daina mūs sagaida uz ārdurvju sliekšņa. Blakus viņai iespaidīga auguma mājas sargs. Rej dobajā balsī. Saimniece mūs mierina, ka suns nav dusmīgs, jo atceroties mūsu ierašanos pirms pieciem gadiem. Tiešām, tas pats mājas sargs mūs sagaidīja saimnieces 80 gadu jubilejā.

Daina Baumanē joprojām dzīvespriecīga un optimistiska savā domāšanā. Dzimšanas

dienas apsveikumus un viesus saņemot jau vairākas dienas. Arī neilgi pirms mums viesojušās labās kaimiņienes Aleksandra un Milda. Esot gan bijusi norunāta kopīga ciemošanās, bet mēs mazliet aizkavējāmies.

Dainas dzīves pamatvērtības ir dēli un mazbērni.

Prieks, ka viņas darba gadi sabiedrībā vērtēti ļoti atzinīgi. Arī mēs izteicām pateicību cienījamai kundzei par Mētrienai veltīto dzīvi.

Daina padzirdējusi runas par vietējās skolas slēgšanu. Viņa aicina to nepieļaut. Dainai ļoti žēl savas dzimtās skolas.

Runājot par dzīves grūtībām, jubilāre pārliecināta, ka jebkuras ir pārvaramas. Viņa katram novēl stingri turēties savos darbos, nezaudēt ticību un cerību dzīves gaišākajām pusēm.

Mūsu tikšanās beidzas savstarpējā lab-

Ilmārs Grudulis sveic jubilāri svētkos.

sirdībā, sapratnē, vēlot jubilārei veselību un nodrošinātus turpmākos dzīves gadus.

Ilmārs Grudulis
Foto Melita Grudule

Mētrienas pamatskolas direktorei Melitai Grudulei – 65

Skrejoša, steidzīga. Vienmēr par kādu nomodā. Tāda Tu esi, skolas direktore. Direktore jau gandrīz trīsdesmit gadu garumā.

Tu esi arī māte un vecmāmiņa divgadīgajai Lizetei un četrgadīgajam Rūdolfam. Mīloša, labsirdīga, gādīga.

Par Tavu dzīves un darba līdzšinējo gājumu lai runā bildes.

Tev novēlu –

Vēl jau rudenī rudenos,
vasaras vasaros...

Sniegs sētā balos zem Taviem soļiem.

Vēl jau pavasars vēteros,
gājputni sasauksies,

Vēl jau balti mākoņi debesīs ies.

Vēl jau...

Prieks par mazbērnu apciemojumu.

Paslēpes ar ķirbi...

Jubilejas reizēs vienmēr visi kopā.

Kopā ar kolēģiem.

Neskaitāmās uzrunas
Zvaniņu svētkos un
izlaidumos...

Cik gan laba vēlējumu skolas direktore
nav vēlējusi Jaunajā gadā...

Kārtējais izlaidums
Mētrienas pamatskolā.

Darbā.

Solvita
Foto no Līvas Grudules personīgā arhīva un avīzes "Mētrienas Dzīve" krātuvītēm

Kā Mētrinā saigaidīja Jauno gadu...

Arī šī – 2009. gada – sagaidīšana neizpalika bez svētku koncertiem un pasākumiem. Bija gan pirmsskolas bērnu eglīte pie pagasta padomes ēkas, gan skolas egle, gan individuālas Mētrienas pamatskolas

klašu eglītes. Mētrienas pagasta tradīciju zālē garīgās mūzikas koncertu sniedza sieviešu koris "Jūsma" un uz siltas tējas tasi vecākā gada gājuma mētrieniešus aicināja pensionāru padome. Ieskatš to dienu norisēs.

Foto – Māra Pastare-Grudule,
Jolanta Vītola, Melīta Grudule,
Solvīta Stulpiņa

Pirms koncerta...

Ārija Jaško un Astrīda Jefimova priecājas par pensionāru skanīgo dziesmu un raito dejas soli.

Protams, ka atsaucīgākie skatītāji ir bērnu vecāki.

Kur tu esi, Salatēti...

Pensionāru pasākumos neiztikt bez dziesmas.

Eglīte pulcēja daudzus vecākā gājuma mētrieniešus.

Svecīti eglīte iedez B. Seržāne.

Cik jauki Salatētim pasēdēt klēpi...

Dejotājas pirms uznāciena pensionāru eglīte.

Kora Jūsma garīgās mūzikas koncerts pagasta tradīciju zālē.

Pašus mazākos mētrieniešus pie eglītes sagaida Rūķis.

Bērni skaita dzejoļi un saņem saldumus.

Uz aļņiem un meža cūkām

Aļņu medību termiņš beidzās 15. decembrī. Atļauto limitu Mētrienas mednieki spēja izpildīt pilnībā tikai pēdējā laikā. Ir arī daudz tukšu dienu. 6. decembrī medībās piedalījās 22 mednieki, bet 7. decembrī – 16. Abās dienās neredzēja nevienu meža zvēru.

13. decembrī neliels sniedzīgs veicināja kolektīvo medību rīkošanu. Zvēru aptuveno atrašanās vietu varēja noteikt. Limenu ezera krūmājā aļņu telu nomedija Kaspars Rozītis. Meža masīvā Ratišu virzienā, kuru sauc par Pumpeskalnu, Jānim Rozītim krita aļņu bullis. Dzīvnieks trīsgadīgs. Ragu trofeja necila. Līdz ar to visas četras aļņu atļaujas tika realizētas. Aļņu skaits Mētrienā vasaras un rudens mēnešos likās neliels. Taču decembra otrā pusē aļņu klātbūtni sākām just visos mežos. Ienācis lielāks vairums dzīvnieku no citām platībām.

Ja 20. decembrī atkal veiksmē izpalika, tad nākošajā dienā 16 mednieki nomedija četrus sivēnus un vienu lielo meža cūku. Veiksminieki – Aivars Kapaklis, Kaspars Rozītis, Pēteris Bebris un Jānis Trops. Arī 24. un 25. decembrī tika nomediti vairāki meža sivēni, bet 28. decembrī Beļavas virziena silā Valdim Kaminskim – pamatīgāka meža cūka. Tās dienas kolektīvajās medībās

viēnīgo lapsu nošāva Māris Macijevskis.

Uztrauc vilku klātbūtne. Neskatoties uz plēsoņu izsekošanu, pagaidām rezultātu nav. Iepriecina, ka Mētrienas mednieku kolektīvā aug jauni medību suņi. Pirmajās meža iepazīšanas gaitās Elīna Macijevska izveda Rietumsibirijas laiku, bet Jānis Irbe krievu Eiropas laiku.

Meža cūku medības turpinājās janvāra pirmajās dienās. 1. janvārī Banderu purvā sivēnus nomedija Kaspars Rozītis, Jānis Beinarovičs un Pēteris Bebris. Kasparam Rozītim pa šāvienam izskrēja lapsa.

2. janvārī četrus sivēnus nomedija Pumpeskalna meža masīvā. Dēmenīšas upītes krastos trīsgadīgu kuili nošāva Pēteris Bebris. Medībās piedalījās mežzinis Aldis Bondars ar trīs laikiem.

4. janvārī tika ielenkti trīs meža cūku bari. Medībām izmantoja nelielo meža nogabalu pie tukšajām "Mezsargu" mājām. Krita trīs meža cūku sivēni.

Veiksmīgas medības notika arī 11. janvārī, bet kolektīvās medības uz meža cūkām noslēdzās 17. janvārī. Meža cūku bari tika ielenkti četros atsevišķos mežu masīvos. Meža pie Plēšām – Līčiem neatskanēja nevienš šāviens. Taču no

attāluma Jānis Rozītis novēroja, ka mežu atstāj 19 staltbrieži un 11 meža cūkas. Nākošo mastu izvēlējās Runcu ezeriņa apkārtnē. Bija novērots, ka tur atrodas divi meža cūku bari. Medību suņi ātri atrada biezokni noslēpušos zvērus. Skanēja šāviens gan trāpīgi, gan neveiksmīgi. Pa vienam meža cūku sivēnam nomedija Jānis Trops un Jānis Rozītis. Lielo meža cūku nogāza Valdis Kaminskis.

Meža cūku medības Mētrienā beigušās. Gada laikā nomedītas 71 meža cūka. Tomēr to atlikušais skaits varētu būt mazāks. Joprojām viņas apdraudēs sējumus un stādījumus.

Decembra vidū ledus uz ezeriem vēl bija nedrošs. Mēneša otrā pusē tas uzsalā pietiekoši. Decembra pēdējās nedēļās Baltezerā labus asaru lomus noķēra Jānis Broks un Valdis Broks. Liezēres centra ūdenskrātuvē ļoti apmierināti ar guvumu bija trīs Jāņi – Zeps, Trops un Kuprans. Lielākus asarus Odzianas ezera nēdrēs ķēris Imants Grudulis.

Janvāris bļīkotājiem ir tukšākais mēnesis. Mētrienieši tomēr paspējuši apmeklēt Marinzejas, Sāvienas, Ineša, Alauksta un citus Vidzemes augstienes ezerus.

Ilmārs Grudulis

Ziemas prieki

*Lai bij' prieki kam bij' prieki,
Bērniņiem tiem bij' prieki.
Sniedzīgs snīga putināja,
Bērniņš kalna galiņā.*
(latviešu tautasdziesma)

Šī ziema mūs iepriecina ar pamatīgu sniega segu un izturīgu ledus kārtu uz ūdenstilpnēm. Visi, kuri vien vēlas, no sirds var izbaidīt ziemas priekus – slidot, slēpot, braukt ar kamanīņām no kalna.

Jaunieši hokeja spēlēm izraudzījušies dīķi pie pagasta padomes

ēkas. Brīvdienās un vēlās pēcpusdienās slidu slieču skaņas atbalsojas tuvējā purvīņā.

Slēpotāji gan, vismaz pagasta centrā, redzēti reti. Toties kamanīņu stūmēji un vilcēji, iekšā sēdētāji sastopami ik dienas gan pie skolas, gan uz ielām, gan pie Odzianas ezera.

Izbaudīsim šīs iespējas, jo ziemas mūs tik bieži nelutina ar aukstumu, salu un sniegu.

Solvītas Stulpiņas
teksts un foto

Priekšsacīkstēs veiksmīgas spēles

2008. gada oktobrī un 2009. gada janvārī un februārī turpinās kārtējais Madonas rajona volejbola čempionāts vīriešu komandām. Piedalās vienpadsmit spēcīgākās komandas.

Priekšsacīkstes Mētrienas komandai izrādījās visai veiksmīgas. No divdesmit spēlēm tika uzvarētas septiņpadsmit. Zaudētas tikai trīs spēles. Pie tam divas ar minimāli zaudētiem setiem. Priekšsacīkstēs mētrienieši izcīnījuši pirmo vietu. Tāpēc Mētrienas komanda pusfinālā iekļuvusi bez ceturtdaļfināla spēlēm. Ceturtdaļfinālā 3. vieta spēlēs pret 6. vietu, bet 4. vieta pret 5. vietu. Mētrienai pusfinālā būs jāspēlē ar vienu no uzvarētājiem.

Pēdējās priekšsacīkšu spēles Mētrienas volejbolistiem bija Kusas sporta zālē 11. janvārī. Atlikušās janvāra mēneša dienas mūsu sportisti izmantos treniņiem, lai pienācīgi sagatavotos finālspeļēm.

Ilmārs Grudulis

Lapsa pie makšķerniekiem

24. janvārī mētrienieši Norberts Aleknavičs, Viktors Aleknavičs un Armands Grudulis nodevās zemledus makšķerēšanai pie Gaiziņa uz Kaķīša ezera. No tuvējā meža atnāca un pie kāda no vietējiem makšķerniekiem apsēdās lapsa. Acīmredzot jau agrāk radināta draudzīgām attiecībām. Vēlāk tā apstaigāja visus makšķerniekus. Pusmetra attālumā viņa apēda mētrieniešu pasniegtās zivis. Tik drošs meža dzīvnieks vērojams ļoti reti.

Ilmārs Grudulis
Foto Viktors Aleknavičs

Jautrie Rīgas braucieni

Nu, ko. Ja par atmiņām, lai iet ar...

Kolhoza laikos personīgos lopus nodot vedām ar mašīnu. Kantorī samaksājām, norīkoja šoferi. Tika apbraukātas visas mājas, kuras bija pieteiktas. Ne katrā mājā bija lopu uzlādējamais tilts. Tad mašīnas stūmās grāvjos un citās iedobēs. Lustīgi gāja. Saimnieki bieži brauca līdz. Toreiz pieņēma "Pēterēnos", netālu no Madonas. Ja galapunktā nokļuvām vēlāk, priekšā bija jau garas rindas. Un lopu pieņēmējs nesteidzās... Kamēr tikām līdz svāriem un naudas saņemšanai, iznīkšana milzīga... Šoferis gan uzreiz brauca atpakaļ, jo gaidīja citi darbi. Paši atbraucām ar autobusu.

Jautras atmiņas palikušas arī no lopu vešanas uz Rīgas gaļas kombinātu. Zootehnikē A.Špure iepriekš sagatavoja sarakstu, cik un no kuras fermas lopu vedami. Tos savākt sākām jau agri no rīta, lai Rīgā nokļūtu laicīgi. Lielākos bulļus ievietot mašīnās palīdzēja gateri strādājošie vīri. Šoferīši bija atsaucīgi, palīdzēja mums dažu niknāku ragaini savaldīt. Parasti reizē braucām divas trīs mašīnas. Laižam cēli uz Rīgu. Bet, ak, vai! Pagrieziena pie "Salām" viens bullis pārlēca pār bortu. Ar šoferīti Pēteri Mincānu šausmās plātījām rokas. Ķēdi attaisīt nav iespējams... Tā viņš mums aiz-

gāja bojā... Labi, ka tuvu pie mājām. Kolhoza kāvējs paveica savu darbu un E.Ozoliņa gaļas pagrabā iztirgoja.

Reiz ar Smalko Imantu vedām cūkas. Parasti, uzbraucot uz asfalta Jaunkalsnavā, apskatījām, kā jūtas mūsu krava. Bet skaitot, ak, vai, trūkst vienas cūkas nekā uzrādīts pavadzīmē. Bijām to pazaudējuši... Gan jau kāds varbūt atrada... Par to mums abiem no algas atvilka.

Nākošai cūku kravai šoferis bija K.Dreika. Rīgā pie "Bērnus Pasaules" veikala uz tramvaja slīdēm salūza mašīna. Cūkas kviec nelabā balsī, no kuzova tek nelāgas smakas smārds... Uz ielas esošie un no tramvaja izkāpušie cilvēki palīdzēja mašīnu nostumt ielas malā. Abarovičs, savu kravu nodevis, brauca mūs meklēt un aizvilka līdz gaļas kombinātam. Piepalīdzot citiem šoferiem, mašīnu salaboja.

Dažreiz krava vedama uz sanitāro kautuvi. Mašīnā tādi nepadevušies sivēni. Ilgi stāvam, nāk jau vakars, kravu negrib pieņemt, jo neesot kolhoza pieteikuma. Ko darīt? Kāds no strādniekiem mūs pamāca – metiet tik pāri sētai, gan jau paņems... Šoferītis L.Timofejevs tos smagākos, es tos vieglākos. Nežēlīgi bija... Bet tiešām paņēma.

Agrāk vienīgā degvielas uzpildes stacija

pa ceļam bija Ogrē. Vakaros rindas milzīgas. Šoreiz brauc V.Kaminskis. Kamēr gaidām, sākas milzīgs putenis. Kaut kā atkulāties līdz Cekuļiem, bet tālāk pabraukt nevar. Brienu pie Imanta Kļaviņa, lūdzu telefonisku palīdzību. Zvanu kolhoza priekšsēdētājam Dmitrijevam. Atsūtīja kāpurnieku, kas mūs atvilka mājās.

Kamēr šoferi mazgāja mašīnas, mans uzdevums bija nokārtot papīrus – aiziet uz grāmatvedību un paņemt iepriekš aizvesto lopu norēķinu kvītis. Vienmēr tikām pie desām. Tās par simbolisku cenu pienasa kombināta strādnieki. Zem mašīnām pie kardāniem šoferi bija pievienojusi speciālas kastītes desas luņķa garumā... Pie vārtiem sargs nekad tur nepārbaudīja...

Ar laiku sākās lopu vešana ar furgoniem. Mani jautrie Rīgas braucieni beidzās.

Ar Juri Jefimovu parasti braucām pēc zivīm uz zvejnieku kolhozu "1. maijs". Tās jāved uz cūku fermu. Citi šoferi tur nebrauca, varbūt Juris labāk ceļu zināja.

Šīs ir spilgtākās atmiņas. Bija jau visādi kumēdiņi. Piemēram, braucam, riņķojam pa vienvirziena ielu un nemākam no Rīgas tikt ārā...

"Dreimaņu" Astrīda

PĀRDOMĀM

Jauno gadu katrs sāksim ar ticību, cerību un mīlestību

2009. gads lai katram ir cerības un pārliecības gads, ka būs labāk.

Aizejot vecajam gadam katram bija vēlētānās, lai baltais sniegš apsedz visu slikto, negatīvo. Lai reizē ar baltumu dabā, baltākas kļūtu mūsu domas, lai vairāk dzirkstītu prieks. Prieks vairo prieku.

Soļojot jau jaunā gada darba un atpūtas takās, atcerēsimies, kā bija pirms deviņiem gadiem, kad sākām attīstīt savu vecākās paaudzes pašdarbību. Būtu interesanti, ja kādreiz Mirdza Kozlova dalītos par to savās atmiņās. Mēs neprasījām ne mēbeles, ne transportu. Domājām tikai par to, kā aktivizēt pagasta ļaudis.

Šos gadus mums atbalstu snieguši pagasta iestāžu vadītāji un darbinieki.

Priecē, ka savā pulkā esam pulcējuši daudz pašdarbnieku. Prieks, ka pozitīvi domājošo, atsaucīgo cilvēku ir vairāk nekā negatīvi domājošo, kritizējošo, kas bieži mēdz izmest pa kādai negācijai.

Paldies skolas kolektīvam un direktorei Melītai Grudulei par atbalstu vienmēr un visur.

Paldies mūsu vadītājām Astrīdai un Ārijai. Paldies tautas nama meitenēm.

Nākošajā gadā svinēsim desmitgadi.

Jāsaprot, ka nevaram dalīt pienākumus, stingri novelkot līniju. Tikai kopā darbojoties būs pozitīvs rezultāts. Jo dzīve ir darbs, pienākums, uzticība.

Eleonora Rimša

"Mētrienas Dzīve" 2009. g. janvāris

V. Otvares foto

Kolhozu un arteļu dibināšana

**Kolhoza "Drosme" dibināšanas protokols, 1948. g. 29. oktobrī
Mētrienas pag. Mētrienas c.p. Raksalā,
Lidijas Platās mājās**

Uz dibināšanas sapulci ieradušies zemnieki: Baklāne Marija, Baklāns Antons, Bogdanovs Jānis, Glaudāns Boļeslavs, Jefimovs Dmitrijs, Kaufelds Oļģerts, Linde Austrā, Mauriņa Berta, Ošs Jēkabs, Palieks Kārlis, Platā Lidija, Purviņš Paulis, Sauleskalns Jānis, Smirnovs Silvestrs, Sproģis Pēteris, Stroda Zuzanna, Upītis Oļģerts, Viksne Andrejs. Visi viņi iesnieguši lūgumus, lai tiktu uzņemti kolhozā.

Uz šo kolhoza dibināšanas sapulci ieradies LK(b)P Madonas apriņķa komitejas sekretārs b. Šendriks, Mētrienas pag. izpildu komitejas priekšsēdētājs b. P. Geida, pagasta partorgs b. Bakans un pagasta orginstruktors b. V. Strautiņš.

Sapulci atklājot, b. Šendriks izsmeloši skaidro kolhoza statūtus, kā arī atbild uz cilvēku jautājumiem. Viņš ierosina ievēlēt sapulces vadītāju un sekretāru. Pēc kandidātu izvirzīšanas, sapulce vienbalsīgi ievēl: par sapulces vadītāju – Kārlī Palieku, bet par sekretāru – Pēteri Sproģi. Pieņem šādu dienaskārtību:

1. Statūtu apstiprināšana.
2. Kolhoza nosaukuma pieņemšana.
3. Valdes locekļu ievēlēšana.
4. Valdes priekšsēdētāja ievēlēšana.
5. Revīzijas komisijas ievēlēšana.
6. Lopkopības brigadieru ievēlēšana.
7. Laukkopības brigadieru ievēlēšana.

1. Balsojot par statūtiem. Tos vienbalsīgi pieņem visumā, taču ievieš šādu grozījumu – ģimenes ar vienu cilvēku skaitu līdz piecām personām var turēt 1 govī un 1 teli, bet, ja ģimene lielāka – divas govīs.

2. Pēc kopīgas apspriedes, sapulce vienbalsīgi nolēmj kolhozu saukt vārdā "Drosme".

3. Kolhoza valdē par locekļiem vienbalsīgi ievēl piecas personas: Antonu Baklānu, Boļeslavu Glaudānu, Lidiju Plato, Jāni Sauleskalnu, Oļģertu Upīti.

4. Valdes priekšsēdētāja amatam kā kandidātus izvirza: J.Sauleskalnu, O.Upīti, A.Baklānu un B.Glaudānu. Liekot uz balsošanu, par kolhoza valdes priekšsēdētāju vienbalsīgi ievēl Jāni Sauleskalnu (dzim.1888.g.).

5. Revīzijas komisijā vienbalsīgi ievēl trīs personas: Jēkabu Ošu, Pauli Purviņu un Jāni Bogdanovu.

6. Laukkopības brigadieru amatam kā kandidātus izvirza Lidiju Plato un Olgu Glaudāni. Vienbalsīgi par lopkopības brigadieru ievēl Lidiju Plato, kura šai saulē nodzīvos 102 gadus (1895 – 1997).

7. Par laukkopības brigadieru sapulces dalībnieki vienbalsīgi ievēl Antonu Baklānu. Sapulces protokolu 1948. g. 4.novembrī apstiprinājuši Mētrienas pagasta izpildu komitejas priekšsēdētājs un sekretārs.

*Jēkabpils ZVA, 42.f., 1.apr., 498.l.,
1. – 2. lpp.*

"Notiek partijas pirmorganizācijas sapulce (šajā gadījumā kolhoza dibināšana – A.A.).

Partorgs: - Abramovič! Kāpēc neuzstāties? Vai tev nav savu domu?

- Kāpēc nav, ir! – Tad kāpēc klusējat?

- Es savām domām nepiekrītu."

(Nikuljina anekdotes. – M., 1997.)

Kaļiņina v.n. lauksaimniecības arteļa (kolhoza) dibināšanas protokols, 1949. g. 11. martā Mētrienas pag. Mētrienas c.p. Jaunzemos

Sapulcē piedalās: LK(b)P Madonas apriņķa komitejas otrais sekretārs b. Šendriks, pagasta partorgs b. Bakans, Mētrienas pag. izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks Voldemārs Strautiņš, Madonas apr. vecākais zootehniķis b. Apinis, Ļaudonas iecirkņa agronoms b. Sekste, Ļaudonas iecirkņa dārzkopības instruktore b. Saviča un 33 darba zemnieki, no kuriem 25 iesnieguši lūgumus uzņemt viņus lauksaimniecības artelī.

Sapulci atklāj b. Šendriks un uzaicina klātesošos ievēlēt sapulces vadītāju un sekretāru. Par sapulces vadītāju ievēl Jāni Produ, par sekretāru – Augustu Kārklīņu. Biedrs J. Prods paziņo galveno dienaskārtībā – lauksaimniecības arteļa dibināšanu un aicina izteikties b. Šendrikam.

Biedrs Šendriks sapulces dalībniekiem izskaidro lauksaimniecības arteļa uzbūvi un pārvaldi. Uz visiem jautājumiem viņš atbild izsmeloši. Klātesošie vienojās dibināt lauksaimniecības arteli un aicināja pieņemt šādu dienaskārtību:

1. Statūtu pieņemšana un parakstīšana.
2. Lauksaimniecības arteļa nosaukums.
3. Valdes ievēlēšana.
4. Revīzijas komisijas ievēlēšana.
5. Laukkopības un lopkopības brigadieru ievēlēšana.

1. Sapulces dalībnieki statūtus pieņem vienbalsīgi. Piemājas zemes lielums – 0,5 ha. Driktur turēt vienu govī, bet ja ģimenē ir vairāk par 5 cilvēkiem – 2 govīs. Bez tam atļauts: 1 jaunlops, 2 cūkas un sivēnmāts viens metiens, līdz 8 aitām, neierobežots skaits mājputnu, trušu, kā arī līdz 10 saimēm bišu. Iestāšanās nauda artelī – 30 rubļi.

2. Lauksaimniecības biedri lauksaimniecības arteli nolēma saukt Kaļiņina vārdā. Šo priekšlikumu klātesošie pieņēma vienbalsīgi.*

Kaļiņina v.n. lauksaimniecības artelī ar savām saimniecībām ieiet šādi biedri: Bobrova Akuļina, Briedīte Marianna, Cīrulis Kārlis, Darkevičs Eduards, Dundure Ieva, Kārklīņa Anna, Kārklīšs Augusts, Kļaviņa Marija, Kļaviņš Niklass, Krusiete Minna, Mantūrs Pēteris, Mīlgrāvis Aleksandrs, Namiķis Jūlijs, Prods Jānis, Rūtiņš Arvīds, Siliņa Marta (bez-zemniece), Siliņš Augusts, Siliņš Jānis, Siliņš Voldemārs, Sproģe Alma, Svīkša Jānis, Vitolīņš Jānis, Vitolīņš Jānis, Vitolīņš Voldemārs, Zirnite Marija, Zirnītis Jānis.

3. Uz valdes priekšsēdētāja amatu kandi-

dēja arī Jānis Prods un Niklass Kļaviņš, taču sapulce vienbalsīgi ievēlēja Arvīdu Rūtiņu. Kā valdes locekļi visvairāk balsu saņēma Jūlijs Namiķis (27 balsis), Jānis Prods (24 balsis) un Pēteris Mantūrs (22 balsis).

4. Revīzijas komisijā ievēlāti: Voldemārs Darkevičs, Niklass Kļaviņš un Kārlis Cīrulis. 2.aprīļa sapulcē K.Cīruļa vietā ievēl Jāni Beķeri.

5. Laukkopības brigadieru pienākumu pildīšanu sapulce uztic Jūlijam Namiķim, lopkopības brigadieru – viņa sievai Mirdzai Namiķei, rēķinvedis – Augusts Kārklīšs.

Sapulce nolēmj lūgt Madonas apriņķa DDP izpildu komiteju Mētrienas pagastā reģistrēt Kaļiņina v.n. lauksaimniecības arteli.

Sapulces vadītāja un sekretāra paraksti

* *Piezīme: Īstenībā sapulces dalībnieki artelim Kaļiņina vārdu likt nevēlējās, pat baidījās no tā, jo pagastā redzēja pagalam nabadzīgos ļaudis, ienākušus no Kaļiņinas apgabala Krievijā. Ja nu šis vārds tādā stāvoklī novedīs arī Mētrienas pagasta Beļavas puses kolhozniekus! Tāpēc cilvēkiem savā rīcībā nācās vadīties pēc "Abramoviča taktikas".*

Cēsu ZVA, 17.f., 1.apr., 4.l., 1. – 2.lpp.

Lauksaimniecības arteļa (kolhoza) "Lidums" dibināšanas protokols, 1949. g. 29. jūlijā Mētrienas pag. Mētrienas c. Šautenēs

Sapulcē piedalās: LK(b)P Madonas apriņķa komitejas sekretāre Ida Čarpa, Mētrienas pag. izpildu komitejas priekšsēdētājs Pēteris Geida, pagasta partorgs Ivans Ivanovs, Mētrienas ciema DDP izpildu komitejas priekšsēdētājs Jānis Beķeris un 32 darba zemnieki, no kuriem 20 iesnieguši lūgumus uzņemt viņus lauksaimniecības artelī.

Sapulci atklāj b.P.Geida. Viņš uzaicina klātesošos ievēlēt sapulces vadītāju un sekretāru. Par sapulces vadītāju ievēl Oskaru Viču, par sekretāru – Intu Jansīņu.

Sapulces vadītājs b. O. Vičs paziņo galveno dienaskārtībā – lauksaimniecības arteļa dibināšana. Klātesošie to pieņem vienbalsīgi un bez grozījumiem. Vārds tiek dots b. I. Čarpai.

Biedrene I. Čarpa sapulces dalībniekiem izskaidro lauksaimniecības arteļa statūtus, arteļa uzbūvi un pārvaldi. Uz visiem jautājumiem b. I. Čarpa sniedza izsmelošas atbildes. Sapulce vienojās dibināt lauksaimniecības arteli un pieņemt šādu dienaskārtību:

1. Statūtu pieņemšana.
2. Lauksaimniecības arteļa nosaukums.
3. Valdes locekļu ievēlēšana.
4. Revīzijas komisijas ievēlēšana.
5. Rupjās lopbarības sagāde.
6. Lopkopības fermu brigadieru ievēlēšana.
7. Posminieku izvirzīšana.

Lauksaimniecības arteļa tuvākie uzdevumi.

1. Dienaskārtību, tāpat kā statūtus,

klātesošie apstiprina vienbalsīgi. Sapulces dalībnieki piekrīt noteiktajam piemējas zemes lielumam – 0,5 ha. Drikst turēt vienu govī un teli – līdz pirmajam pienam. Ja ģimenē ir vairāk par 5 cilvēkiem, tad var turēt divas govīs. Katrs arteļa biedrs drikst turēt 1 barokļa cūku un sivēnmāti – ar sivēnu metienu, līdz 10 aitām, neierobežotā vairumā mājuptnus un trušus, kā arī līdz 10 bišu saimēm. Iestāšanās nauda arteļi katrai saimniecībai noteikta – 40 rubļi.

2. Sapulces biedri lauksaimniecības arteļi vienbalsīgi nolēma saukt vārdā "Līdums". Tā centrs veidosies starp mājām Šautenes – Grotes.

Lauksaimniecības arteļi ar savām saimniecībām šobrīd iestājas sekojoši biedri:

Berga Olga – Rāceņi
Bērziņš Pēteris – Silenieki
Ervika Ieva – Upmaļi
Feodorova Franciska – Borzes (?)
Jansiņa Inta – Laides
Kuzņecovs Georgijs – Brēkas
Lāce Marta – Eglusala

Linde Emma – Šautenes
Nekrasovs Astafejs – Griķi
Rinkulis Andrejs – Rogas
Siņicina Marija – Dzeguži
Štepanovs Artūrs – Jaunroznieki
Štāka Minna – Rāceņi, bezzemiece
Vičš Jānis – Vicupi
Vičš Oskars – Laides
Voitkevičs Antons – Vanteri

3. Arteļa valdei izvirzītie biedri tiek ievēlēti vienbalsīgi. Valdes priekšsēdētājs – Andrejs Rinkulis, valdes locekļi – Marta Lāce un Minna Štāka.

4. Revīzijas komisijā vienbalsīgi ievēl Pēteri Bērziņu, Jefimu Šaškinu, Apoloniju Viču.

5. Lauksaimniecības arteļa biedri pārrunā, kā sagādāt rupjo barību fermas un saviem mājlopiem. Vienbalsīgi tiek pieņemts valdes priekšsēdētāja A. Rinkuļa ierosinājums – fermas lopiem rupjo barību, pēc zootehniķa aprēķinātām devām, dos arteļa biedri, bet saviem lopiem ievāks barību paši – pa vaļas brīžiem.

6. Lopkopības fermu brigadierā amatā klātesošie vienbalsīgi ievēl Veru Stepanovu.

7. Tā kā lauksaimniecības arteļis "Līdums" ir ar mazu zemes platību, arteļa biedrs Pēteris Bērziņš ierosina laukkopības brigadieru pagaidām neiecelt, bet tā pienākumus sadalīt starp posminiekiem un valdes priekšsēdētāju. Arteļa biedri par posminiekiem vienbalsīgi ievēl Oskaru Viču un Jefimu Šaškinu.

Lauksaimniecības arteļa biedri pārrunā vēl citas saimnieciskās lietas, apspriež darba disciplīnas ievērošanu. Visbeidzot nolēm j lūgt Madonas apriņķa DDP izpildu komiteju reģistrēt Mētrienas pagastā lauksaimniecības arteļi "Līdums".

Sapulces protokolu 1949. g.30. augustā apstiprinājuši Mētrienas pagasta izpildu komitejas priekšsēdētājs un sekretārs.
Jēkabpils ZVA, 42.f., 1.apr., 513.l., 1. – 3.lp.

Materiālu sagatavoja
Austris Apsītis

INFORMĀCIJA

Paziņojums

Mētrienas pagasta padome mutiskā izsolē ar augšupejošu soli pārdod nekustamo īpašumu ar nosaukumu „Ezerkrasti”, adrese „Ezerkrasti”, Mētrienas pagastā, Madonas rajonā, sastāv no zemes gabala 0,4438 ha platībā un dzīvojamās mājas. (Īpašums atrodas Odzijas ezera krastā).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Mētrienas pagasta padomē („Mētras”, Mētrienas pagasts, Madonas rajons) darba dienās pie pagasta sekretāres no plkst.8.30. līdz 12.00. un no plkst.13.00. līdz 16.30. Par izsoli interesēties pie pagasta padomes priekšsēdētāja I. Gruduļa, t. 64826033 vai 26486823.

Nekustamā īpašuma apskates laiks –

17.02.2009. Interesentiem līdz plkst.10.00. jāierodas pie ieejas pagasta padomes ēkā, kur tālāk interesenti varēs aizbraukt (pagasts ar transportu nenodrošina) uz nekustamo īpašumu.

Pieteikumi uz izsoli iesniedzami Mētrienas pagasta padomē līdz 18.02.2009. plkst. 12.00 pagasta sekretārei. Izsole notiks 26.02.2009. plkst. 11.00. Poruka ielā 3 Madonā SIA „Juridiskais birojs Komentārs” ofisā, t. 26553266, 64807456.

Nekustamā īpašuma nosacītā cena ir LVL 9000,00. Nodrošinājuma apmērs ir LVL 900,00, kas jāiemaksā Mētrienas pagasta padomes kontā (a/s SEB banka, Konts Nr. LV26UN-

LA003090013411), ne vēlāk kā līdz pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām.

Personām, kurām ir pirmpirkuma tiesības uz nekustamo īpašumu, līdz 24.02.2009. plkst.12.00. var iesniegt pagasta padomes sekretārei pieteikumu par pirmpirkuma tiesību izmantošanu.

Samaksa par Nekustamo īpašumu veicama ne vēlāk kā divu nedēļu laikā no izsoles dienas, iemaksājot naudu augstāk norādītajā Mētrienas pagasta padomes kontā. Nekustamā īpašuma turpmākās izmantošanas nosacījumi nav paredzēti.

Gada ienākumu deklarācija jāiesniedz līdz 1. aprīlim

Tuvojas 1. aprīlis, termiņš, kad saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" Gada ienākumu deklarācija par 2008. gadu obligāti jāiesniedz tām personām, kas:

1) veic saimniecisko darbību, t.i., fiziskām personām – individuāliem komersantiem, individuālo uzņēmumu un zemnieku saimniecību īpašniekiem, fiziskām personām – individuālā darba veicējiem, namīpašniekiem, zemes iznomātājiem, telpu izīrētājiem un citām personām, kuras gūst ienākumus no saimnieciskās darbības un ir reģistrējušas Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē kā saimnieciskās darbības veicējas. Turklāt deklarācija ir jāiesniedz neatkarīgi no tā, vai saimnieciskā darbība notikusi vai pārtraukta;

2) nodokļu maksātājiem, kuriem nodoklis nav ieturēts no visa apliekamā ienākuma;

3) fiziskām personām, kuras guvušas ar nodokli apliekamus ienākumus ārvalstīs

(maksātājs, kas taksācijas gadā guvis ienākumus ārvalstī, kurā taksācijas periods nesakrīt ar kalendāro gadu vai kurā noteiktais termiņš, kādā ienākuma izmaksātājs informē ienākuma saņēmēju par izmaksātajām summām, ir vēlāks par taksācijas gadam sekojošā gada 15. martu, iesniedz deklarāciju divu mēnešu laikā no attiecīgajā ārvalstī noteiktā deklarācijas iesniegšanas termiņa);

4) fiziskām personām, kuras guvušas neapliekamos ienākumus, kuri pārsniedz četrkārtotu taksācijas gadam noteikto neapliekamā minimuma apmēru (2008. gadā – Ls 3840). Neapliekamo ienākumu veidi minēti likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 9. panta pirmajā daļā.

Papildus informējam, ka par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu, tiek piemērots naudas sods fiziskajām un juridiskajām personām:

līdz 15 kalendāra dienām – līdz Ls 50;

no 16 līdz 30 kalendāra dienām – no Ls

51 līdz Ls 200;

vairāk par 30 kalendāra dienām – no Ls 201 līdz Ls 500.

Atgādinām, ka Gada ienākumu deklarāciju par iepriekšējo gadu iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē pēc nodokļu maksātāja deklarētās dzīvesvietas.

Informāciju par Gada ienākumu deklarācijas aizpildīšanas kārtību var saņemt VID Vidzemes reģionālās iestādes Madonas nodaļas Nodokļu maksātāju konsultāciju daļā – Madonā, Raiņa ielā 3, tālrunis – 64807352.

2009. gadā VID vairs nenodrošina ar Gada ienākumu deklarācijas veidlapām, tāpēc veidlapas ir jāiegādājas veikalā vai jāizprintē no VID mājas lapas www.vid.gov.lv sadaļā veidlapas (iedzīvotāju ienākuma nodoklis).

Līga Īvāne

VID VRI Madonas nodaļas
Nodokļu maksātāju
konsultāciju daļas priekšiece

Sveicam jubilārus februārī!

Mārim Macijevskim	20.02.	30
Raimondam Zvejsalniekam	14.02.	30
Artim Priknam	22.02.	40
Daigai Zālītei	12.02.	40
Agritai Krastiņai	24.02.	50
Arnim Mūrmanim	14.02.	50
Arvidam Ķuzem	17.02.	55
Ligitai Tumanovai	02.02.	60
Zentai Kaufeldei	21.02.	80

katru rītu es sāku no jauna:
zaļas pļavas zili meži
tīri ezeri...
katru rītu es sāku no jauna
un iesēju sevī tik cerību sēkliņu
cik ceru uz to ka
ja Dieviņš dos
tad vismaz dažas no tām izdzīvos
/M. Laukmane/

Sveicam Mētrienas pamatskolas direktori
Melītu Gruduli svētkos! Lai darba prieks, lai
radošs gars un cerības sēkliņa sirdī!

Mētrienas pagasta padome

Savas saraustītās dienas
pa strēmēlītei līmēju kopā,
līdz sanāk vesela viena.
Un tā dienu pa dienai.
no pirmā sniega
līdz pirmajiem vizbuļiem
un tad līdz pirmajam sienam,
līdz pirmajām rudens lapām
un tad atkal līdz pirmajam sniegam.
Tad kopā sasienu
tās sīkās strēmēlītes,
uz vāka uzrakstu – te vēl viens gads,
un tajā daļa manas dvēselītes.
/A. Skrjabe/

Vissirsnīgākie sveicieni mūsu direktorei
Melītai Grudulei nozīmīgajā jubilejā!
Lai veselības, neizsīkstošas enerģijas,
optimisma un sirdsgudrības un labestības
vēlējumi plīvo balto sveču liesmās un tuvo,
mīļo cilvēku acīs.

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Es dzīvo mīlēšu, kamēr vien mākoņi slīdēs,
Un baltās pīpenes gar ceļa malām plauks,
Es dzīvo mīlēšu, kamēr vien saule spīdēs
Un vējš no lapām rasas lāses trauks.

/Ilze Kalnāre/

Vismīļākie sveicieni **Ligitai**
skaistajos svētkos!

Meitas ar ģimenēm

Un baltas pārslas kā negudras
Iezogas matu melnumā,
Ievijas katrā sprudziņā.
Vairs neizkusīs.
Bet labi, ja sirds nejūt baltumu
Un vienmēr tik jauna šķiet.

Mīļi sveicam

Laimu Tumanovu jubilejā!

Teresija un Taņa „Dimantos”

Atklāj sevī to,
Ko neviens nav atklājis.
Tu taču to vari.
Atver sevī durvis –
Vienkārši dari.
Atrod sevī tos ziedus,
Ko neviens nav Tev dāvājis –
Un uzdāvini sev prieku.

/A. Skrjabe/

Laima! Lai veselība un dzīvesprieks
turpmākos gados ir Tavi sabiedrotie!

Tavas klubiņa meitenes

Esi kā klingerīte, kura ar saulaino
gaismu aicina pie sevis.
Esi kā rasaskrēslīnš, kurš slāpēs ūdens
malķu pretī sniedz.
Esi kā kumelīte, kura ap sevi saldu
auru izplata.
Esi kā kreimene, kura ik pavasari sirds
pareizo ritmu zin.
Esi kā baldriāns, kas nomierina,
kad bēdas māc.

Laima!

Sveicam jubilejā! Lai Tev garām iet sāpes
un vilšanās, vienmēr smaržo puķes un rītos
spoža saule labrītu teic!

**Krustmeita “Sarmās” un draugi
“Dreimaņos”**

uzrunāt debešos zvaigzni
bezgalību minēt
paieties pretim vējam
ik dienas ikdienu svinēt
tad viegli pacelties spārnos
nekur tālu – vīrs sevis
un redzēt cik pasaule skaista...

/M. Laukmane/

Sveicam **Zani Beģis-Begge**
dzimšanas dienā!

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

no ilgām darināt dzīvi –
ilgām un prieka
neatļaut vērmeļu rūgtumam
sajūtās ienākt
no mīlas darināt dzīvi
no mīlas un tikai
un nebēgs stīrnas bet sirds pļāvā
ganīties iznāks...

/M. Laukmane/

Sveicam **Andri Pastaru** jubilejā!

Mētrienas pagasta padome

Tā gadi aiz gada iet –
Gan zaļas vasaras,
Gan baltas ziemas brien.
Tad sirds kā senāk
Gaišus prieka mirkļus
Atmiņu vainagā sien.

/I. Sniedze/

Sūtām vissirsnīgākos sveicienus un laba
vēlējumus **Dainai Baumanai** jubilejā!

Pensionāru saime

Ir labi, ka ikdienā varam
No tevis pa stariņam gūt.
Laiks balina visas krāsas,
Bet tava lai nepazūd.
Lai priekos un bēdās vēl ilgi
Ar tevi mēs varētu būt.

/K. Apškrūma/

Sveicieni **Annai Špurei**
dzimšanas dienā!

Mētrienas vecākās paaudzes pašdarbnieki

Aiztrauc gaži žigļiem spārnēm,
Daudz kas pārdzīvots un gūts.
Tikai šajā dienā sirds bez liekiem vārdiem
Visu aizvadīto tūkstoš krāsās jūt.

Lai Tevī turpmāk paliek humors,
jautrs prāts. Tāds draugu pulkā vienmēr esi
aicināts! Sirsniņi sveicam
Andri Pastaru jubilejā!

Taņa un Teresija

LĪDZJŪTĪBAS

Mēs atnākam, lai projām ietu,
Un ceļa sprīdis visai īss –
Vien pāris tūkstoš lēktu, rietu
Un saules spīdums debesīs.

/J. Sirmbārdis/

2009. gada 11. janvārī 72 gadu vecumā
miris **Vladislavs Krasovskis**.
Izsakām līdzjūtību tuviniekiem.

Mētrienas pagasta padome

Cik tumšs un kluss nu kaktiņš, mās.
Kurš varēs tavā vietā stāt?
Kas grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs man...

Izsakām patiesu līdzjūtību
Dainai Podnieci,
māsu smiltainē pavadot.

Sarmīte, Daiga, Alīna, Vera

Ja varētu ar māsiņu
Miju vārdu parunāt,
Es to baltu smilšu kalnu
Ar rociņu izsijātu.
/latviešu tautasdziesma/

Kad klusumā izskan pēdējie atvadu vārdi
un sveces izraud smaguma sāpi, skumju
brīdī esam kopā ar **Dainu Podnieci,**
pavadot māsu smilšu kalnā.

Vecākās paaudzes pašdarbnieki